

**ДВНАЕСТИ МЕЂУНАРОДНИ
НОВОСАДСКИ КЊИЖЕВНИ
ФЕСТИВАЛ
THE TWELFTH INTERNATIONAL
NOVI SAD LITERATURE
FESTIVAL**

**28–31. августа 2017. године * Нови Сад
28th–31st August 2017 * Novi Sad**

**Међународна награда Нови Сад за поезију
International Poetry Award of Novi Sad
Бранкова награда * Branko's Award
Шведска поезија * Swedish poetry
Симпозијум / Поезија и норма, поезија и закон
Symposium / Poetry and Norm, Poetry and law
Разговори у клубу Абсолут * Talks at the club Absolut
Поезија на балкону * Poetry on the balcony**

**Друштво књижевника Војводине
Association des écrivains de Voïvodine
Association of Writers of Vojvodina
Braće Ribnikar 5, 21000 Novi Sad, Serbia
www.dkv.org.rs * e-mail: zlatnagrada@neobee.net * +381 21 6542 432
www.facebook.com/InternationalNoviSadLiteratureFestival**

зарони у океан поезије
dive into the ocean of poetry

ДВАНАЕСТИ МЕЂУНАРОДНИ НОВОСАДСКИ КЊИЖЕВНИ ФЕСТИВАЛ

28–31. август 2017

Друштво књижевника Војводине, Нови Сад, Србија

Дванаести Међународни новосадски књижевни фестивал је у досадашњем трајању представио преко 800 песника и књижевника (од прозних писаца до критичара и филозофа), преко 150 преводаца, око 150 музичара и друго, постајући један од најквалитетнијих књижевних догађаја у Србији и у региону. Сваке године фестивал окупља од 1500 до 2000 посетилаца, представљајући Нови Сад као град са изузетном књижевном културом.

Фестивал ће се ове године одржати од 28. до 31. августа. Места одржавања ће бити Трг младенаца, Библиотека града Новог Сада, Клуб Абсолют, балкони у Змај Јовиној, Ресторан Марина, Сомбор, Сремска Митровица, Жабаљ.

Око 20 страних писаца (из Шведске, Енглеске, Француске, Немачке, Русије, Пољске, Италије, Мађарске, Румуније, Данске, Словачке, Канаде и др) и преко 30 из Србије наступиће су у средишњим програмима Фестивала. У процес ће бити укључено 15 преводаца, учествоваће и око 30 музичара. Гост фестивала биће Шведска.

Шведска поезија ће бити представљена у Градској библиотеци у Новом Саду. Биће објављена и Антологија савремене шведске поезије (дванаест песника) у избору Ан Лингебранд. Сваки песник у антологији биће представљен са 10 песама у преводу наших преводаца Никола Перишића, Дејан Купрешина, Милене Подолшак и Валентине Клинка Зечевић.

Песници заступљени у антологији су: Göran Sonnev (1939), Katarina Frostenson (1953), Ann Jäderlund (1955), Jörgen Lind (1966), Johan Jönson (1966), Aase Berg (1967), Pär Hansson (1970), Ida Börjel (1975), Johannes Anyuru (1979), Athena Farrokhzad (1983), Matilda Södergran (1987), Jenny Tunedal (1973).

Песници који ће наступити на Фестивалу су: Аурора Луке,

Шпанија; Грета Стодарт, Енглеска; Петер Лаугесен Данска; Мауро Понци, Италија; Јерген Линд, Пер Хансон, Ида Берјел, Јохан Јенсен, Ан Лингебрант, Шведска; Адријан Боднару, Румунија; Мирослав Бјелик, Словачка; Геци Јанош, Мађарска; Пјотр Милднер-Нијецковски, Пољска; Ив Жак Буен, Француска; Ханс Тил, Немачка; Ахматов Алексеј Дмитриевич, Роман Круглов, Русија; Стефани Мекензи, Канада; Маурич Ференц, Марија Шимковић, Радомир Миљојковић, Стеван Таталовић (Србија).

Симпозијум ће бити посвећен теми Књижевност и норма, књижевност и закон. Учествоваће: Алпар Лошонц, Драган Проле, Владимир Гвозден, Зоран Ђерић, Корнелија Фараго, Бојан Јовановић, Дамир Смиљанић, Драгана В. Тодоресков, Срђан Дамњановић.

Биће организовано дијалогско представљање писаца у кафеу Абсолют у Змај Јовиној. Разговоре ће водити критичари и преводиоци Стеван Брадић, Виктор Радун, Душка Радивојевић и Милица Станковић.

Дванаести пут ће бити уручена Међународна награда за књижевност Нови Сад. У оквиру фестивала је биће додељена 57. Бранкова награда у Градској библиотеци у Новом Саду.

На Фестивалу током четири дана одржаће се преко 30 књижевних и музичких програма (претежно младих новосадских музичара), уз присуство око 2000 поштовалаца књижевности.

Репрезентативни избор ауторских прилога, од поезије до критичких радова, реализован на Фестивалу, биће објављен у две свеске Златне греде.

Биће штампан Каталог фестивала, плакате, заставе. У Змај Јовиној биће постављено преко 25 застава а у излогу Библиотеке града Новог Сада биће постављен видео бим на коме ће бити емитовани садржаји и програм Фестивала. Фестивал ће организовати представљање својих

активности на сајту ДКВ и на Фејсбуку.

Фестивал у пуној мери остварује своје циљеве омогућајући проширивање и богаћење културних веза са светом.

Фестивал се организује захваљујући помоћи Покрајинског секретаријата за културу АП Војводине, Министарства културе Републике Србије, Градске управе за културу Новог Сада, Шведског савета за уметност и медијских и других спонзора, као и добровољног ангажовања чланова ДКВ.

Јован Зивлак

Уметнички директор МНКФ

THE TWELFTH INTERNATIONAL NOVI SAD LITERARY FESTIVAL

28th–31st August 2017

Association of Writers of Vojvodina, Novi Sad, Serbia

This is a literature festival featuring poets and critics who represent and promote contemporary literature. More than 800 writers from Serbia and abroad participated in the previous eleven Festivals, and the impressions of all the participants were very good. They were all satisfied with their stay in Novi Sad and the program of the Festival (participants from France, England, Ireland, Germany, Mexico, Colombia, Bulgaria, Spain, Austria, Switzerland, Norway, Hungary, Sweden, Italy, Luxemburg, Czech Republic, Poland, Russia, Slovakia, Montenegro, Romania, Turkey, Sudan, Denmark, Nigeria, Syria, Morocco, Croatia, Republika Srpska etc.).

The programme of the Festival includes afternoon and evening readings and discussions at various

venues throughout the city, as well as visiting other towns in Serbia. The readings represent national literatures, groups of authors or single authors. The main event is the evening reading on Trg mladenačica, a square in the city centre, in front of the Poetry Gate. Every year, a symposium is held to discuss important contemporary literary themes. For the ninth time, there is a guest of the Festival for the purpose of more complete representation of contemporary poetry of one country. This year, the guest of the Festival is Sweden with prestigious authors who will read their poetry at the Festival. We will publish an anthology of contemporary Swedish Poetry (12 poets).

The participants will visit the monasteries on Fruška Gora (a mountain near Novi Sad).

Novi Sad is the capital of the Province of Vojvodina and the second biggest city in Serbia. Its population is over 450 000. It is an important economic, culture and university centre. The centre of the city was built during the 18th and 19th century, and on the opposite bank of the Danube, there is a magnificent fortress built in the 17th century. The monasteries on Fruška Gora were built in the period from the 15th to 18th century. A small town of Sremski Karlovci is situated on Fruška Gora. The Serbian Romanticism started in Sremski Karlovci and Novi Sad, and lasted from 1847 till 1870. It was led by poet Branko Radičević and after him Jovan Jovanović Zmaj and Laza Kostić. The objectives were to promote the language reform of Vuk Karadžić who modernized Serbian language and introduced the vernacular Serbian into literature, anticlassical rebellion and introduction of a new sensibility and aesthetics into Serbian literature.

In Novi Sad, besides ethnic Serb majority, there are representatives of several ethnic groups, the biggest of which are Hungarians. They too have educational, cultural and informative institutions.

During the Festival, a ceremony of awarding the prize to the Young Serbian poet of the Year will be held in Sremski Karlovci or in Novi Sad.

Every year, International Literary Award Novi Sad is given to a world-renowned living poet for his poetic oeuvre or life achievement in the field of poetry (Christoph Meckel, Jean-Pierre Faye, Ben Okri, Sean O'Brien, Lyubomir Levchev, Kathrin Schmidt, Krzysztof Karasek, Mircea Cartarescu, Antonio Deltoro, Guy Goffette, Thomas Boberg).

The Festival is supported by Serbian Ministry of Culture, The Department of Culture of Province of Vojvodina, Novi Sad City Council and The Swedish Arts Council.

Jovan Zivlak

Art director
of the International Novi Sad
Literature Festival

Међународна књижевна награда

Нови Сад

International Literary Award of Novi Sad

Brankova nagrada (Branko's Award, 67th time)

Симпозијум поезија и норма, поезија и закон

Symposium Poetry and Norm, Poetry and Law

Awarding the best young poet in Serbia

Trg mladenačica / Square newlyweds

THE SHIP THEATRE Belgrade quay

Градска библиотека Нови Сад / City Library of Novi Sad

Club Absolut in Zmaj Jovina Street

Kayb Absolut in Zmaj Jovina Street

BALCONY ABSOLUTE IN ZMAJ JOVINA STREET

Свепремјена шведска поезија у фокусу

Contemporary Swedish poetry in focus

запамти океан поезије
dive into the ocean of poetry

Aurora Luque (Spain), Yves-Jacques Bouvier (France), Maurits Anzi (Italy), Jørgen Lind (Sweden), Johan Jönsson (Sweden), Pär Hansson (Sweden), Ida Guriel (Sweden), Marian Bodnaru (Romania), Piotr Młodziej-Nieckowski (Poland), Радослав Милојековић (Serbia), Ann Lindebrandt (Sweden), Hans Thill (Germany), Roman Kruglov (Russia), Maurits Anzi (Serbia), Милорад Павић (Serbia), Miroslav Bielik (Slovakia), Ahmatov, Aleksei Dmitriyev (Russia), Greta Stoddart (Great Britain), Peter Lang (Sweden), Geczi (Hungary), Добитник Бранкове награде / Winner of the Branko's Award (Serbia), Teresa Alpar (Serbia), Даран Проне (Serbia), Владимир Јовановић (Serbia), Јован Јовановић (Serbia), Kornelia (Serbia), Bojan Jovanović (Serbia), Даранка В. Јовановић (Serbia), Данијел Симић (Serbia), Силан Јовановић (Serbia), Стефан Бранковић (Serbia), Међународна награда Нови Сад / International Literary Award of Novi Sad, Бранкова награда (Serbia), Јован Јовановић (Serbia), Милена Угри (Serbia), Милан Ђурић (Serbia), Данијел Кемиш (Serbia), Stephanie Mollenzie (Canada), Милоша Бена (Serbia), Милена Јовановић (Serbia), Милена Анеарић (Serbia), Јован Јовановић (Serbia), Милена Јовановић (Serbia), Bordas György (Serbia), Милена Јовановић (Serbia), Бранко Радичевић (Serbia), Милена Јовановић (Serbia), Милена Јовановић (Serbia), Милена Јовановић (Serbia), Милена Јовановић (Serbia), Милена Јовановић (Serbia)

ДРУШТВО КЊИЖЕВНИКА ВОЈВОДИНЕ

ASSOCIATION DES ÉCRIVAINS DE VOÏVODINE • SERBIA

Braće Ribnikar 5, 21000 Novi Sad • www.dkv.org.rs • e-mail: zlatnagrada@neobee.net

www.facebook.com/InternationalNoviSadLiteratureFestival

Swedish Arts Council / Шведски савет уметности • Министарство културе Србије / Serbian Ministry of Culture • Управа за културу Новог Сада / Novi Sad City Council of Culture • Секретаријат за културу АП Војводине / The Department of Province of Vojvodina

САДРЖАЈ / CONTENTS

О фестивалу		Interview with Aurora Luque	Марија Шимоковић	38
Дванаести Међународни		WE ARE EUROPEANS TODAY	Marija Simokovic	38
новосадски књижевни		BECAUSE WE WERE GREEKS		
фестивал	3	YESTERDAY	Ан Лингебрандт	39
		Auror Luque	Ann Lingebrandt	39
About Festival		Жак Буен	Бојан Јовановић	39
The Twelfth International		Yves-Jacques Bouin	Bojan Jovanović	40
Novi Sad Literature Festival	4	Грета Стодарт	Милица Станковић	40
		Greta Stoddart	Milica Stanković	40
Интервју са Јоханом Јонсоном		Пјотр Милднер Њецковски	Милена Алексић	40
добитником Међународне		Piotr Mıldner-Nieckowski	Milena Aleksić	41
награде Нови Сад		Јанош Геци	Стефани Мекензи	41
ПОСТОЈИ ПРЕ СВЕГА		János Géci	Stephanie McKenzie	41
ДОМИНАНТНА И ЈОШ УВЕК		Мауро Понци	Радомир Миљоковић	41
ВЕОМА НЕСВЕСНА		Mauro Ponzi	Radomir Miljojković	41
ЛИБЕРАЛИСТИЧКА		Петер Лаугесен	Маурич Ференц	42
ХЕГЕМОНИЈА	7	Peter Laugesen	Maurits Ferenc	42
Јохан Јенсон	8	Саопштење о добитнику	Драган Бабић	42
		Бранкове награде	Dragan Babić	42
Interview with Johan Jönson this		СТЕВАНУ ТАТАЛОВИЋУ	Бордаш Ђезе	42
year's recipient of the Internatinal		ЗА КЊИГУ УСТУПАЊЕ МЕСТА	Bordás Győző	42
Award of Novi Sad		Интервју са Стеваном	Стеван Брадић	43
THERE IS A OVER ALL DOMINANT		Таталовићем добитником	Stevan Bradić	43
AND YET STILL HUGELY		овогодишње Бранкове награде	Ивана Веља	43
UNCONSCIOUS LIBERALISTIC		ПЕСМА ПРЕДСТАВЉА	Ivana Velja	43
HEGEMONY	8	ДОКУМЕНТ ЈЕДНОГ УВЕРЕЊА,	Јован Зивлак	43
Johan Jönson	11	ЧАК И КАД НЕМА СНАЖНУ	Jovan Zivlak	44
Јерген Линд	11	ПОРУКУ	Јан Красни	44
Jörgen Lind	11	Стеван Таталовић	Jan Krasni	44
Мирослав Бјелик	12	Interview with Stevan Tatalović,	Валентина Клинка Зечевић	44
Miroslav Bjelik	12	this year's recipient of the	Valentina Klinko Zečević	45
		Branko's Award	Дејан Купрешанин	45
Пер Хансон	12	POETRY IS A DOCUMENT	Дејан Купрешанин	45
Pär Hansson	13	OF A BELIEF, EVEN WHEN	Миодраг Петровић	45
Ида Берјел	13	IT IS WITHOUT A STRONG	Никола Перишић	45
Ida Börjel	13	MESSAGE	Nikola Perišić	46
Интервју са Хансом Тилом		Stevan Tatalović	Милена Подолшак	46
ПОЕЗИЈА ДАНАС НИЈЕ		Срђан Дамњановић	Milena Podolšak	46
УТИЦАЈНА У ДРУШТВУ	14	Фараго Корнелија	Виктор Радун Теон	46
Ханс Тил	16	Faragó Kornélia	Viktor Radun Teon	46
Interview with Hans Thill		Зоран Ђерић	Марија Радованов	47
POETRY TODAY IS NOT VERY		Zoran Đerić	Marija Radovanov	47
STRONG IN SOCIETY	16	Владимир Гвозден	Бранислав Живановић	47
Hans Thill	18	Vladimir Gvozden	Branislav Živanović	47
Ахматов Алексеј Дмитријевич	19	Лошонц Алпар	ПРОГРАМ	48
Akhmatov Alexey Dmitriyevich	19	Losonc Alpár	PROGRAMME	49
Адријан Боднару	19	Драган Проле		
Adrijan Bodnaru	20	Dragan Prole		
Роман Круглов	20	Душка Радивојевић		
Roman Kruglov	20	Duška Radivojević		
Интервју са Аурором Луке		Дамир Смиљанић		
МИ СМО ЕВРОПЉАНИ ДАНАС		Damir Smiljanić		
ЗАТО ШТО СМО БИЛИ				
ГРЦИ ЈУЧЕ	21			
Аурора Луке	22			

**Интервју са Јоханом Јонсоном
добитником Међународне
награде Нови Сад
ПОСТОЈИ ПРЕ СВЕГА
ДОМИНАНТНА И ЈОШ
УВЕК ВЕОМА НЕСВЕСНА
ЛИБЕРАЛИСТИЧКА
ХЕГЕМОНИЈА**

Разговарао Јован Зивлак

За добитника Међународне награде Нови Сад критика каже да је у питању песник који инсистира на улози аутобиографских искустава и пише неку врсту радничке књижевности, мрачне, мизантропске и разорно горке, са изнуреним, ознојеним телом у првом плану – истовремено пуштајући језик да се распадне кроз језичко-материјалистичке ефекте ометања и теоријску терминологију.

Његову поезију ништа мање не прожима ни политички гнев, у ком услови његовог презреног нижеразредног рада, "постају полазиште за нескривену мржњу према класном друштву и капитализму, "светској фабрици". Јенсон ствара мамутски монолошки корал гласова. Кроз свој експанзивни формат, друштвено-критичко набрајање и међуигру различитих форми, Јенсон уме да подсети на битне ауторе и тон модерне шведске поезије развијајући свој однос према актуалном материјалистичком свету до непомирљивости.

Критичари кажу да у вашој поезији, ништа мање прожетој политичким бесом, у условима омраженог посла нижег ранга, "глупи послови" постају полазна тачка за несвесну мржњу класног друштва и капитализма, "светске фабрике". Читамо следеће: "Увек сам, од првог плаћеног посла радио са избацивањем, отпадом, муљем, прљавштином". Блато и прљавштина су подједнако песнички материјал, а понављајућа монотонија рада се изражава у тексту испуњеном мутираним речима.

Видим вашу поезију као заборављени језик. Језик друштвене субверзије, отпора принуди рада који исцрпљује и притиска модерног човека?

(Ја јебено мрзим светски доминантни империјалистички енглески језик и) често мислим на своје књиге (последње три дуге 1244, 1562 и 1016 страница) као неку врсту (негативних) монтажа или склоп резова, који се готово никад не завршавају (попут енергије која се стално помера, или живота који се никад не зауставља, само мења облике и становнике или животиње домаћине; или попут небројених сена смрти које се увек играју са различитим језичким формама (такође и немогућим) и стално прете да преузму текуће и (вишеструке) дијалектичке субјективности).

Да ли је ваша поезија производ директног искуства у мрежама глобалног капитализма или је делимично посредована неком врстом традиције у којој препознајемо Брехта?

И једно и друго, и више. Моје књиге користе сопствени физи-

чки доживљен плаћени рад, као и друга дискурзивна искуства, све су преведене (са и на) или посредоване путем језика, шведског језика.

Може ли поезија пак да говори о свету патње који је створен у центру модерног друштва?

Па, да, мислим да може... попут прогутаног и зомбијевског вриска (и обично не на скали од 1:1)... који не мења много... И који делимично, наравно, и профитира на патњи и неизвесности других.

Ваше најновије песме су упућене на откривања кроз интроспекцију великог израчунавања смртности и пропадања тела, а самим тим и човека као културног бића?

Претпостављам да се моја последња књига тиме много бави. Али као и све моје књиге. Често се осећам веома, веома

смртним (ако не и делимично већ мртвим). А моја последња књига такође покушава да премола време користећи радове других песника и садржи домаћи језик (заснован на типичним шведским самогласницима, дијалектима / социолектима из мог детињства (са севера, у руралној и радничкој Шведској) и честом употребом цртица и (основних "тропа" поезије) прелома стихова). Али ова књига садржи и пуно (архи-романтичарских) (и у једној блокираној линији) афоризама.

Шта каже песник у Шведској? Да ли је његова улога симулација уметности и мучна потрага за гласом у парадоксима глобалног света?

Законски можете изговорити пуно (нема државне или формалне цензуре). Унутар јавне књижевне заједнице, то је мало зезнута и суженија (аутоцензура су дубоко интернализоване). У песничком пољу постоји снажан антагонизам између песничких стилова и техника (и песника, мислим) и (депресивно) мало читалаца. Често, барем ја, осећам да је наш посао потпуно узалудан, протраћен и увек унапред јалов. Као нека врста мртвог друштвеног живота. Близу смрти, наравно, можеш изговорити шта јебено волиш. Волим да мислим да покушавам. С друге стране, често гледам на своје писање као на кукавички начин избегавања или бежања од властитога живота, као и друштвеног колектива. Наравно, властита смрт стиже много брже и сањалачкије овом естетском стратегијом, због појудне радости писања (да ли сам овде застезао "мастурбацију"...).

Које су основе идеолошких и поетских идеја које обликују стварност савремене поезије у Шведској?

Постоји доминантна и још увек велика несвесна либералистичка хегемонија унутар шведског песничког поља (чак и јебено неподношљиво више у јавном књижевном пољу). Она која

често репродукује основну логику семитичког и хипостазираног капитализма. То је моје мишљење (мада сам можда огорчен, стар и погрешан у својој негативној (дијалек) тици). Наравно, доста шведске поезије бави се овим (и другим повезаним) питањима, и на високо продуктиван начин. Током последње деценије (или две) или тако, постоји, међутим, изузетно велика разноликост песничких стилова и идеја и пракси у шведском песничком пољу. Скоро да бих сматрао да је то златно доба квалитативне разноликости у шведској поезији – али... читаоци заправо нису с нама. Нарочито не академски, ни из привилегованих класа, што је велика туга за мене лично.

/Јохан Јонсон (Написано на мом јебеном малом мобилном телефону, док серем ван куће у шуми (шведски пејзаж) Меделпад, на неуспешном одмору/

*

Јохан Јенсон (Johan Jönson), рођен је 1966. године и живи у Стокхолму. Као песник је дебитовао 1992. године. Његово другогдишње искуство слабо плаћених послова представља средишњи мотив његове поезије. Пробој је уследио 2008. године, са збирком "По радном распореду", за коју је добио Књижевну награду листа *Афтонбладет*, а номинован је и за Књижевну награду Нордијског савета за културу. Касније је номинован и за Стриндбергову награду, а додељена му је Награда Ејвинда Јонсона и Лирска награда Јерарда Бонијера. Поред поезије, Јенсон пише позоришне комаде и монологе за позоришну трупу *Театермашинен*.

У Јенсоновим обимним књигама колажног карактера могу се пронаћи аутобиографске забелешке, описи рада, политички напади, техничка терминологија и металитерарне рефлексије, час као објективна проза, час у виду исцепканих фрагмената.

Изабрана библиографија: 1992 – *Као песме за семпловање* (Som samplingsdikter); 2004 – *Вирус* (Virus); 2005 – *Мономатеријал* (Monomtrl); 2006 – *Орбита Коло-*

бер (Collobert orbital); 2007 – *Сувишна активност* (Restaktivitet); 2008 – *По радном распореду* (Efter arbetsschema); 2010 – *Животна песма* (Livdikt); 2012 – *заједно.некуд*; 2014 – *напред.и.даље.напред*; 2016 – *тамо.идем.тамо*.

Превела Ивана Веља

Interview with Johan Jönson this year's recipient of the International Award of Novi Sad
THERE IS A OVER ALL DOMINANT AND YET STILL HUGELY UNCONSCIOUS LIBERALISTIC HEGEMONY
Interviewer Jovan Zivlak

About the recipient of the International Award Novi Sad the critics say he is a poet who insists on the role of the autobiographical experiences and writes a kind of workers' literature, dark, misanthropic and destructively bitter, with a weary, sweaty body in the foreground – simultaneously allowing the language to dissolve through the linguo-materialistic effects of interference and theoretical terminology.

His poetry is no less permeated by political anger, in which the conditions of his despised lower class work, "become the starting point for overt hatred of class society and capitalism, in the "world factory". Jenson creates a mammoth coral monologue of voices. Through his expansive format, socio-critical enumeration and interplay of various forms, Jenson reminds us of important authors and tones of modern Swedish poetry and develops his relationship to the current materialistic world through the rejection of appeasement with it.

The critics say that your poetry is no less pervaded by the political anger, in which the conditions of his despised lower-ranking work, "dumb jobs" become the starting point for unconscious hatred of class society and capitalism, the "world factory". He is as follows: "I have always, since my first paid job, worked with ejection, waste, sludge, waste, dirt."

Mud and dirt are equally poetic material, and the repetitive monotony of work is repeated in the text filled with mutilated words.

I see your poetry as a forgotten language. The language of social subversion, resistance to the duress of work that exhausts and presses a modern man?

(I fucking hate the world imperial dominant english language and) I often think of my books (the latest three in 1244, 1562 and 1016 pages) as a kind of (negative) montages or jump cut assemblages, that almost never ends (like energy that constantly shifts, or life that never stops, only changes forms and inhabitants or host animal; or as innumerable shadows of death that always is in play with the different language forms (also the impossible ones) and constantly threatens to take over the ongoing and (multi)dialectal subjectivities).

Is your poetry a product of direct experience in the networks of global capitalism or is it partially mediated by a kind of tradition in which we recognize one Brecht?

Both, and more. My books uses own bodily experienced wage labor, as well as other discursive experiences, all of them translated to (back and forth) or mediated through language, swedish language.

Can poetry yet to talk about the world of suffering that is created at the center of modern society?

Well, yes, I think it can... like a swallowed and zoombient scream (and usually not in the scale of 1:1)... that doesn't change much... And that partly of course also profitices on the suffering and precarity of others.

Your latest poems are addressed in a way to discover introspection, to great calculation of mortality and decay of the body, and thus the man as cultural being?

I guess my latest book deals quite a lot with these things. But all my books do. I often feel very very deadly (if not partially already

dead). And my latest book also tries to rewind time by using other poets works, and it contains a home made language (based on typical swedish vowels, my childhood dialects/sociolects (from a bit up north in rural and working class Sweden) and a frequent use of dashes and (the basic "trope" of poetry) line breaks). But this book also contains a whole lot of (the arche romanticist) (and in one blocked line) aphorisms.

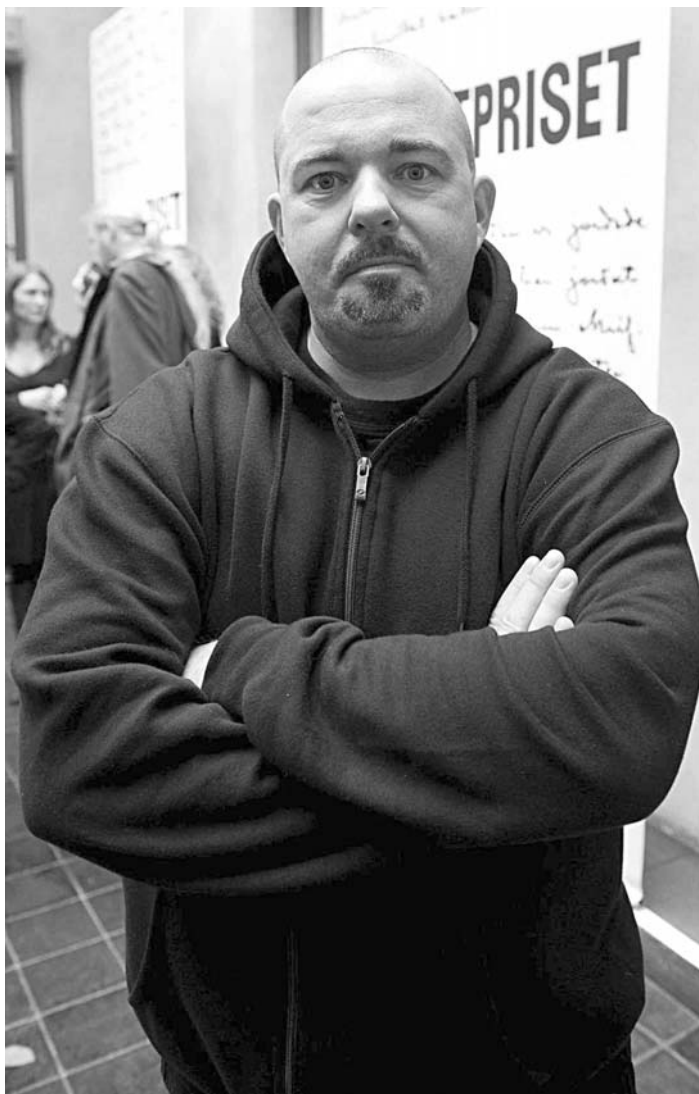
What can a poet say in Sweden? Whether his role is a simulation of art and a hard search for voice in paradoxes of the global world?

Legally you can utter a whole lot (there's no state or formal censorship). Within the public literary community it is more tricky and narrowed (selfcensorships are profoundly internalized). In the poetic field there is intense antagonism between poetic styles and techniques (and poets, I think), and

(depressingly) few readers. One, at least I do, often feels that your work is totally wasted, misspent and always already in vain. Like a kind of social living dead. And near death you can of course utter what the fuck you like. I like to think I try to. On the other hand I often view my writing as a cowardice way of avoiding or fleeing your own life, as well as the social collective. Of course your own death arrives much more and dreamlike hastily with this aesthetic strategy, because of the lustful joyment of writing (did I groan "masturbation" here...?).

What are the basics of ideological and poetic ideas that shape the reality of contemporary poetry in Sweden?

There is a over all dominant and yet still hugely unconscious liberalistic hegemony within the swedish poetic field (even fucking unbearably more so in the public

literary field). A kind that too often reproduces the basic logic of a semiotic and hypostatizing capitalism. That's my opinion (though I might be bitter, old and wrong in my negative (dialec)tics). Of course a whole lot of swedish poetry deals with these (and connected other) issues, and in a highly productive way. During the last decade (or two) or so, there is, though, quite a great variety of poetic styles and ideas and practices in the swedish poetic field. I would almost consider it to be a golden age of qualitative variety in swedish poetry – but... the readers are not really with us. Especially not the non academic and not class privileged ones, which is a great sorrow for me personally.

/Johan Jönson (written on my fucking ridiculously small cell phone whilst taking a shit in a outhouse in the woods of (the swedish landscape) Medelpad, on a failed vacation)

*

Johan Jönson was born in 1966 and lives in Stockholm. As a poet, he made his debut in 1992. His long experience in low- paid work positions is the central motif in his poetry. His breakthrough was in 2008 with the collection *Efter arbetsschema*, which won Aftonbladet's Literature Prize for best book of 2008, and he was nominated for literary award of Nordic Council of Ministers for Culture. Later, he was nominated for the August Prize and was awarded Eyvind Johnson award and the Gerard Bonnier award. Besides poetry, Jönson writes plays and monologues for theatre company *Teatermascinen*.

In Jönson's voluminous collage books one may find autobiographic notes, job descriptions, political attacks, technical terminology and meta – literary reflections, once as objective prose, once as hackly fragments.

Selected bibliography: 1992 – *Som samplingsdikter*; 2004 – *Virus*; 2005 – *Monomtril*; 2006 – *Collobert orbital*; 2007 – *Restaktivitet*; 2008 *Efter arbetsschema*; 2010 – *Livdikt*; 2012 – *med.bort.*; 2014 – *mot.vidare.mot*; 2016 – *dit.dit.haan*.

Јерген Линд (Jörgen Lind) рођен је 1966. године у Умеу, а живи у Гетеборгу. Студирао је теологију и књижевност и похађао Списатељску школу у Копенхагену 1990–1992. У периоду 2001–2009. био је уредник часописа *Грес*. Запослен је у књижари, а од 2013. године је члан Секције за лепу књижевност у оквиру Шведског удружења писаца. Ангажован је и као приређивач и преводилац, и на шведски језик је преводио данску песникињу Пију Јул. За своју најновију збирку песама "Бела општина" добио је Лирску награду Шведског радија 2015. године, а на његове стихове је композитор Томас Јенефелт написао музику.

Књига, "Мамац" (*Åtel*) излази 2018. године код издавача Алберт Бонијеш ферлаг.

Јерген Линд пише питке и музикално компоноване песме великог формата, које у међуигри поезије и прозе вијугају између приватног и политичког, ега и колектива, свакодневних обавеза и егзистенцијалне борбе.

Библиографија: 1997 – *Апарат* (Ararat); 1999 – *Минарет* (Minaret); 2002 – *Музика за ново друштво* (Musik för ett nytt samhälle); 2004 – *Долазе топле струје* (Här kommer de varma strömmarna); 2006 – *Вила папируса* (Villa dei Papiri); 2008 – *Заштута* (Hägn);

2011 – *Саскатун* (Saskatoon); 2015 – *Бела општина* (Vita kommun).

*

Jörgen Lind was born in 1966 in Umea and lives in Goteborg. He studied theology and literature and attended School for writers in Copenhagen 1990–1992. From 2001 to 2009 he was the editor of the magazine *Gres*. He works in a bookshop and since 2013 he has been the member of Department for fine literature within Swedish Writers' Union. He has been working as an editor and translator, and he translated into Swedish the works of Danish poet Pia Juul. For his latest collection of poems *Vita kommun* he won Lyrical award of Swedish radio 2015, and the composer Thomas Jennefelt wrote a piece of music for his verses. His next book *Åtel* comes out in 2018 for Albert Bonniars forlag.

Jörgen Lind writes potable and musically composed poems of big format which in interplay between poetry and prose meander between private and political, ego and collective, daily tasks and existensial struggle.

Bibliography: 1997 – *Ararat*; 1999 – *Minaret*; 2002 – *Musik för ett nytt samhälle*; 2004 – *Här kommer de varma strömmarna*; 2006 – *Villa dei Papiri*; 2008 – *Hägn*; 2011 – *Saskatoon*; 2015 – *Vita kommun*.

Мирослав Бјелик рођен је априла 1949. у Остром груњу испод Втачњика у Словачкој. Студирао је библиотекаство, педагогију и економију у Банској Бистрици, Братислави и Прагу. Радио је у Матици словачкој у Мартину као библиограф, дугогодишњи директор Словачког књижевног завода МС а данас обавља функцију председника Друштва словачких писаца. Објавио је више од сто стручних студија из области књижевне културе, коаутор је научног издања у два тома *Р. В. Сетон – Вотсон и његов однос са Чесима и Словацима*, саставио је и уредио више периодичних и монографских издања (*Кљаковска долина, Од Жарновице до Втачњика*).

Објавио је збирке песама *Време је тихи гласник мисли* (*Čas je tichý posol mysle*, 2003), *Незнатан покрет по стрмој равни* (*Nepatrný pohyb po naklonenej rovine*, 2005), *На крају једног х-века* (*Na konci jedného x-ročia*, 2009). Велику пажњу је привукао његов двотомни роман *Венецијански диптих* (*Benátsky diptych – Стварност / Skutočnosť*, 2007; *Нестварности / Neskutočnosti*, 2010). У последње време се бави писањем приповедака (часопис Словачки погледи, *Slovenské pohľady*).

Аутор је романа *Каледоскоп* (Матица словачка, Мартин 2013).

*

Miroslav Bjelik born 15 April 1949 in Ostro grunje under Vtacnik mountin in Slovakia. He studied librarianship, pedagogy and economics in Banska Bistrica, Bratislava and Prague. He worked in Matica slovenska in Martin as a bibliograph, longtime director of Slovak literary Institute MS and today he is the chairman of Slovak writers and artists association. He published more than 100 expert

studies in the field of book culture, coauthor of scientific edition in two volumes *RW Seton – Watson and his relations with Czechs and Slovaks*, he collected and edited several periodicals and monographies.

He published the collection of poems *Čas je tichý posol musle*, 2003, *Nepatrný pohyb po naklonenej rovine*, 2005, *Na koncu jedného x-ročia*, 2009. His two volume long novel *Benátsku diptuch – Skutočnosť*, 2007; *Neskutočnosti*, 2010 attracted great attention. Lately, he has been writing short stories (the magazine *Slovenské pohľady*). His latest published work was the novel *Kaleidoscope* (Matica slovenska, Martin 2013).

Пер Хансон (Pär Hansson) је рођен 1970. у Венесу (Vännäs), у Вестерботену (Västerbotten). Објавио је шест збирки песама, а последња је *Кајак* која је номинирана за песничку награду Шведског радија 2016. *Скупљамо бобице у цивилизацији* добила је 2013. Норландску књижевну награду. Дела су му објављена у антологијама и часописима у Шведској и иностранству.

Говор је од великог значаја за његово стваралаштво. Од прве збирке песама *Страћара*, објављене 1998, обичава да наглас чита песме у различитим просторијама. Хансон је у управи

Шведског друштва књижевника, у одељењу за белетристику и предаје писање белетристике у Готландској вишој школи. Тренутно живи у Стокхолму где приређује читања на својој тераси. Суделује у *Версополису*, европској мрежи песника и песничких фестивала.

Норландски пејзаж игра важну улогу у Хансоновој поезији, која пак често кружи око сукоба између села и града, детињства и данашњице, порекла и заборава. Фокусирајући се на чулне доживљаје, он истражује места у сећању, поразе модерног доба и однос човека са околином.

Библиографија: 1998 – *Страћара* (Ruckel); 2001 – *Породични ковчег* (Familjekista); 2005 – *Лавинске заставе* (Lavinflaggor); 2009 – *Сећања моторне тестере* (Motersågsminne)

2012 – *Беремо бобице у цивилизацију* (Vi plockar bär i civilisationen); 2016 – *Кајак* (Kajak)

*

Pär Hansson was born in 1970 Vännäs, *Kayak* was nominated for the Swedish radio prize of 2016. *Vi plockar bär i civilisationen* won in 2013 Norland literary award. His works have been published in anthologies and magazines in Sweden and abroad.

Speech is very important for his work. Since his first collection of poetry *Ruckel*, published in 1998, he has had a habit of reading poems aloud in different venues. Hansson is in the board of Swedish Writers' Union, section for fiction and he teaches fiction writing Gotland school. He lives in Stockholm where he organizes readings on his terrace. He participates in Versopolis, European network of poets and poetic festivals.

Norland landscape represents important role in his poetry, which often circles around the clash between the country and the city, childhood and nowadays, origin and oblivion. Focusing on sensuous experiences, he explores places in memories, defeats of modern age and the relation of a man and the environment.

Bibliography: 1998 – Ruckel; 2001 – *Motersågsminne* 2012 – *Vi plockar bär i civilisationen*; 2016 – *Kajak*.

Ида Берјел (Ida Börjel) је рођена 1975. у Лунду и дебитовала као песникиња 2004. Тренутно живи у Рестонги и ради на истраживачком пројекту *Градска фабула* у Вишој школи у Малмеу, у оквиру ког се истражује неолиберална језичка пракса, као и настанак и развитак прича о савременом животу у граду. Заједно је са Џенифер Хајашида превела збирку песама *Look* (2017) иранско-америчке песникиње Солмаз Шариф.

Ида Берјел је једна од најзапаженијих шведских песника генерације. Позната је по концептуалним испитивањима језичких жаргона и дискурса моћи. Њена збирка *Ма* представља фрагментован каталог људске патње која се простире од личног пораза до глобалних катастрофа.

Добила је бројне награде и признања за објављене збирке песама: *Сонда* (2004), *Сконски радио* (2006), *Закон о потрошачима: правна лирика* (2008), *Miximum Ca Canny Приручници за*

саботажу (2013), *Ма* (2014). Песме су јој преведене на 19 језика.

*

Ida Börjel was born in 1975 in Lund and debuted as a poetess in 2004. She lives in Röstänga and works with the City Fables Group at Malmö University, exploring neoliberal language practice, as well as the way that stories about life in contemporary cities are negotiated, remediated and circulated. Along with Jennifer Hayashida she translated the collection of poems *Look* (2017) by Iranian-American poetess Solmaz Sharif.

Ida Börjel is one of the most dominant Swedish poets of the generation. She is famous for her conceptual explorations of linguistic jargons and discourse of power. Her collection *Ma* represents fragmented catalogue of human suffering which spreads from personal defeat to global catastrophes. She has received numerous awards and prizes for her published poems: *Sond* (2004), *Skåne Radio* (2006), *Konsumentköplagen: juris lyrik* (2008), *Miximum Ca Canny The Sabotage Manuals* (2013), *Ma* (2014). Her poems have been published into 19 languages.

**Интервју са Хансом Тилом
ПОЕЗИЈА ДАНАС НИЈЕ
УТИЦАЈНА У ДРУШТВУ
Разговарао Јован Зивлак**

Рођени сте у Баден-Бадену. Сада живите у Хајделбергу и радите као песник, преводилац и издавач. Иако је ово романтичарска тема, шта значи за вас божанство културних евокација које имате у Хајделбергу. Шта Вама значи Хајделберг? Да ли је то Ваше место становања, једноставан дом или место културних евокација?

Да, рођен сам у Баден-Бадену и одрастао у малом граду у региону Црна Шума: Бил. Али нисам регионалиста. Врло сам далеко од тога. Хајделберг је леп град, али такође има своје традиције романтичарске (и експресионистичке!) поезије. Основали смо 1978. издавачку кући Wunderhorn, зато што смо били против технократског режима у Немачкој, и желели смо да обновимо романтичарску традицију града са модерним ставкама попут надреализма и спонтани политички покрет. Понекад смо били прилично милитантни против "le juste milieu" у Јужној Немачкој, послератно време нам се чинило бескрајно, расположење себичности и изоловање сваког критичног погледа против удобног конзерватизма. Узгред, ја више нисам издавач. Wunderhorn и даље постоји и био је прилично успешан у последњих пар година, али без мене! Морао сам да напустим овај посао када сам се запослио као директор у Еденкобену: Künstlerhaus Еденкобен. Хајделберг је добио нову шансу да обогати интелектуалну сцену: 2014 је изабран за "Град књижевности UNESCO-а", што је велика част и велики задатак. Тако да је град постао још важнији за мене него што је био раније зато што сам ја један од оних који морају да нађу могућности за међународне контакте.

Критика Вас повезује са значајним ауторима књижевне

прошлости, од Петрарке, Џона Дона до Тракла, али и са савременицима као што су Оскар Пастииор. Шта ове, углавном књижевне кореспонденције значе, колико су продуктивне?

Мислим да смо ми патуљци који стоје на раменима дивова, како је Данте рекао. Од Оскара Пастииора сам научио неке технике "креативног превода". Да се "преведе" све што би могло да буде у тексту Петрарке или Неруде или Дона или Аполинара. Те песме, написане између редова текстова који већ постоје (са сопственом историјом, али и мојом историјом као читаоцем поезије), зовем их колпортерима.

Радите највише као преводилац модерне савремене француске поезије. Имате добар однос са француском поезијом. Где видите вредност мешања француске и немачке савремене поезије? Оне су неспорно другачије. Са једне стране, дух екстремног модернизма авангарде, надреализма и тако даље. Са друге, контемплативизам, експресионизам и поезија са социјалним конотацијама. Да ли су ове две европске поезије сачувале свој карактер или су ослабили због утицаја глобалне културе?

Више не радим као преводилац. Осим мог "Гробља мртвих песника" ("Stelen" atwww.poetenladen.de), осим поезије Nachbarn и других међународних пројеката.

Преводио сам француску поезију (углавном ауторе из Магреба, који су писали веома занимљиве романе и песме на француском: какво задовољство да преводите арапску књижевност из европског контекста), али такође и књиге модерне традиције: Аполинера, Супоа, касније експерименталног Кеноа. Те књиге су морале да зараде доста новца, јер издавачке куће тада нису довољно зарађивале. Али то је била и поетичка вежба (чак и кад је требало да се преведе књига рецепата).

Осим франкофоне књижевности: јужноамеричких, афричких, магребских аутора, те француске књижевност у касном 20. веку која ми није била посебно интересантна: али нови модернисти из бивших француских колонија! Узгред, постојала је (као у Немачкој) и у Француској мала сцена модернистичких песника. Нашли смо се, људи који су такође имали неку линију у главама. И други: друга и трећа генерација ОуЛиПо поезије: Мишел Метај и други. Оскар Пастииор је био међу њим. Али чак и пре њега, открио сам Рејмона Кеноа и Жоржа Перека. Касније су објавили неке моје песме у Action Poétique и другим магазинима...

Француска веза није била веома снажна у Немачкој врло дуго, данас има много младих песника који су заинтересовани за француску поезију и филозофију, наравно.

Узгред, не мислим да је игде национална култура ослабљена због глобализације: осим можда Британске и Америчке културе.

Како поезија може да учествује у пољу политике и дистрибуцији права да истражује и приказује истине живота, као и права да размишља о моћи и негира њен утицај? Да ли је поезија изгубила интерес да учествује у јавном простору?

Мислим да поезија данас није утицајна у друштву. Али као песници, ми смо грађани и морамо да се боримо против моћи која жели да нам одузму наша грађанска права и која жели да реши проблеме наше планете користећи само новац и насиље.

У Немачкој, од почетка новог века, имамо истакнутију улогу поезије (много младих и храбрих аутори), али то не мења социјалну слабост књижевности и филозофије. Можда је велика шанса за нас да не будемо толико моћни колико смо некад волели да будемо?

Ви сте/били сте/ секретар комитета Писци за мир ПЕНА у

Немачкој. Да ли савремени писци имају морални капитал који може да утиче на мир, да прекину разне форме репресије против група, индивида и поготово против интелектуалаца. Постоје многи писци који су скептични у вези са овим.

Да, био сам члан Комитета за Мир ПЕН-а десет година. Овај комитет, чији је председавајући Словенац Тоне Персак је основан у време Југославије и његова историја треба да буде написана, надајмо се ускоро.

Што се тиче комитета, чији званични језици су: словеначки, француски и енглески, ту има пуно посла у смислу деескалација конфликта: Израел–Палестина, Кина–Тибет... Али састанак комитета на Бледу је такође форум за дискусију о проблемима света: избеглице, вода и лингвистичка права за цео свет, са великим уделом источноевропских интелектуалаца.

Да, писци имају велику моћ, јер имају једну од највећих организација за људска права на свету: PEN International. И морају да буду, зато што су мете диктаторских режима свуда на свету.

Шта сам рекао о слабостима песника у Немачкој не може бити тачно за цео свет. Зато што нису банкар и војници ухапшени у Кини, Турској, арапским земљама, него писци: песници у арапским земљама, новинари у Турској, блогери у Азији.

Понекад ПЕН може да оснажи борбу писца. Понекад нисмо успешни, као на пример у случају Лиоу Хиао Боа, који је недавно умро од рака у кинеском затвору.

Ви сте песник, преводилац, уредник у Вундерхорну. Такође организујете књижевне и преводилачке скупове различитих европских књижевности. Недавно су српски песници били учесници у једном таквом пројекту, поезија суседа-песници преведени песницима. Шта овакви догађаји значе у немачкој култури?

Скупови Poesie der Nachbarn in Edenkoben је посебан пројекат Европског разумевања и пријатељства. Имамо проблем превођења и срећу различитих језика (срећни Вавилон!), тако да морамо да се налазимо да пронађемо најбоље преводе за песме једне националне књижевности. Сваке године, немачки песници се окупљају у Еденкобену са песницима земље-госта: прошле године то су били изванредни српски песници, које су уз помоћ Јана Красног, превели њихове немачке колеге. Пројекат је најстарија преводилачка радионица на свету (ово је 30. година) и то је тешко радити али пружа велику радост.

Схватили смо да у смислу поезије, не постоји мала нација.

Позвали смо Сиријске песнике, поезија суседа, у 2017, с обзиром да сви они живе као избеглице у Немачкој, они су најближи суседи које смо икада имала. Позваћемо шест песника из Италије 2018.

Искуство са српским песницима је свима нама било нешто посебно. Фантастичан рад из којег су истекла пријатељства и авантура у језику и поезији. Такође и сјајна прилика да покажемо немачкој публици најбоље песме, снажне и лиричне, храбре и скромне, тако што ћемо објавити Антологију Српско-Немачког сусрета.

*

Ханс Тил је рођен 1954. године у Баден-Бадену, а од 1974. живи у Хајделбергу. Немачки песник и преводилац. Води преводилачку радионицу "Поезија суседа – песници преводе песнике". Године 2004. добио је награду Петер Хухел. Секретар је одбора "Писци за мир" у ПЕН-у Немачка. Објављени радови: *Смех сирене (Gelachter Sirenen)*, песме, Хајделберг (Вундерхорн), 1985; *Цивилни циљеви (Zivile Ziele)*, песме, Хајделберг (Вундерхорн), 1995; антологија, у сарадњи са Мајклом Брауном: *Тачка заустављања. Немачка лирика осамдесетих (Punktzeit. Deutschsprachige Lyrik der achtziger Jahre)*, Хајделберг Вундерхорн, 1987; антологија, у сарадњи са Мајклом Брауном: *Изгубљени алфавет. Немачка лирика деведесетих. (Das verlorene Alphabet. Deutschsprachige Lyrik der neunziger Jahre)*, Хајделберг Вундерхорн, 1998; антологија, у сарадњи са Мајклом Брауном: *Ода спортисти. Михаел Бузермајер о својој 60-ој години живота (Ode an die Sportler)*.

Michael Buselmeier zum 60), рођендан, Хајделберг Вундерхорн, 1998; Перспектива калдрме. Писма из Пловдива и Софије (Kopfsteinperspektive. Post aus Plovdiv und Sofia), Хајделберг, Вундерхорн, 2000; антологија, у сарадњи са Стефаном Вичореком и Инго Вилхелм: *У страним речима код куће. Грегор Лашен на свој 60. рођендан (Im Fremdwort zuhause. Gregor Laschen zum 60. Geburtstag)*, Хајделберг, Вундерхорн, 2001; *Изложена страна (Wetterseite)*, песме, у: Грегор Лашен (издавач): *За седам небеса. Седам песника у посети седам пејзажа (An die sieben Himmel. Sieben Dichter besuchen sieben Landschaften)*, Хајделберг, Вундерхорн, 2002; *Хладне религије (Kuhle Religionen)*, песме, Хајделберг, Вундерхорн, 2003. Награда Петера Хухела, 2004. Издавач, у сарадњи са Грегором Лашеном: *Збогом, пурпурно лето, руска поезија, Хајделберг, Вундерхорн, 2004; Издавач: Чему птица, књиге, џез, енглеска поезија, Хајделберг, Вундерхорн, 2005; Издавач: Проследи своју борбену корњачу!, украјинска поезија, Хајделберг, Вундерхорн, 2006; Издавач: Скривена*

светлост годишњих доба, швајцарска поезија (Das verborgene Licht der Jahreszeiten. Poesie aus der Schweiz), Хајделберг, Вундерхорн, 2007; *Рођење анђела, словеначка поезија, Хајделберг, Вундерхорн, 2008; Санкање низ лето, шведска поезија, Хајделберг, Вундерхорн, 2009.*

Објављивао је бројне песме у часописима: *Literaturmagazin, Horen, Manuskripte, neue deutsche literatur, Lettre International, Merkur, Sinn & Form, Zwischen den Zeilen, Schreibheft*, уређивао антологије и алманахе поезије 1989/90, 1992, 1993, 1996, 1998, 1999, 2000, 2002, 2003, 2005, 2006, 2008.

Тил је активан члан интернет форума www.der-goldene-fisch.de.

Преводио је дела Ивана Гола, Гијома Аполинера, Филипа Супоа, Филипа Солерса, Рејмона Кеноа и многих других.

Превео је мноштво радио-драма са француског.

Превела Милица Андрић

Interview with Hans Thill POETRY TODAY IS NOT VERY STRONG IN SOCIETY Interviewer Jovan Zivlak

You were born in Baden-Baden. Now you live in Heidelberg and work as a poet, translator and publisher. Although this is a romantic theme, What mean for you the rich cultural evocations that you have in Heidelberg? What does Heidelberg mean to you? Is it your place of residence, simple home, or a place of cultural evocation?

Yes, i was born in Baden-Baden and raised in a small town of Black Forest- Region: Bühl. But I'm not a regionalist. Very far from that!

Heidelberg is a nice city, but it has also it's traditions of romantic (and expressionist!) poetry. In 1978 we founded the publishing house Wunderhorn, because we were in opposition to the technokrat regime in Germany, and we wanted to renew the romantic tradition of the city with modern

items: surrealism and a spontaneist political movement. Sometimes we were quite militant against the "juste milieu" in Southern Germany, the post-war times seemed endless for us, the mood of selfishness and social isolation of every critical view against a cosy conservatism.

By the way, I am no longer publisher. The Wunderhorn house exists and has been quite successful in the last years, but without me! I had to leave this job when I was hired as the director of a artist house in Edenkoben: Künstlerhaus Edenkoben.

Heidelberg has got a new chance for enrichment of the intellectual scene: Since 2014 it has been elected as "City of Literature of UNESCO", a great honour and a great task. So the city has become even more important for me than it has been before, because I 'm one of those, who have to work out the possibilities of international contacts.

Criticism entails you with the significant authors of the literary past, from Petrarch, John Donne to Trakl, but with contemporaries such as Oskar Pastior. What do these mostly literary correspondences mean, how productive they are?

I think we are dwarfs standing on the shoulders of giants, as Dante said. From Oskar Pastior I learned some techniques of "creative translations". To "translate" everything which could be in a text of Petrarca or Neruda or Donne or Apollinaire. Those poems, written between the lines of a text which already exists (with the history of itself, but also with my history as the reader of this poem) i call them colportages (Kolportagen) ...

You are doing most as a translator of modern contemporary French poetry. You are in a good relationship with French poetry. What values do you find in the mixture of French and German contemporary poetry?

They are indisputably different. On the one hand, the spirit of extreme modernism avant-garde, surrealism, etc. On the other, contemplativism, expressionism,

and poetry with social connotations. Did these two European poetries preserved their character or have they weakened the impunity from the impact of global culture?

I don't work as a translator any more. Except for my cemetery for dead poets ("Stelen" at www.poetenladen.de), except Poesie der Nachbarn and other international projects. I translated french literature (mostly authors of the Maghreb, who wrote their very interesting novels and poems in french language: what a great pleasure to translate arab literature from a european context!) , but also books of the modern tradition: Apollinaire, Soupault, Fénéon, later the experimental Queneau .. It had to earn money, because the publishers house did'nt earn enough then. But it was also a poetic practice (even when there was a cookbook to translate). Besides the literature of "Francophonie": South-American, African, Maghrebinian Authors, the french literature in the late 20ieth century was not very interesting for me: but those new modernists of the former colonial countries of France!

By the way, there was (like in Germany) in France a small scene of modernist poets. We came together, people who had also some rock line in their heads.

And others: The second and third generation of OuLiPo: Michelle Metail and others.

Oskar Pastior had been among them. But even before him, I discovered Raymond Queneau and George Perec.

In later times they published some poems of mine in Action Poétique and other magazines...

The french connection has been not very strong in Germany for a long time. But nowadays there are many young poets who are interested in french poetry and philosophy, of course.

By the way I don'd see nowhere any national culture weakened by the globalisation: except perhaps the British and the US-culture!

How could poetry participate in the field of politics and distribution of rights to explore and represent the truths of life, as well as in the right to

contemplate power and deny its forces? Has poetry lost the interest to participate as a public matter?

I think poetry today is not very strong in society. But as poets we are citizens and we have to fight against all those strong powers who want to take us our civil rights and who want to solve the problems of the planet by nothing else than money and violence.

In Germany we have since the new century a raising power of poetry (many young and couraged authors), but it doesn't really change the social weakness of literature and philosophy. May be, it can be a great chance for us not to be so powerful as we liked to be?

You are /was?/ the secretary of the Writers for Peace Committee in PEN Germany. Do contemporary writers have moral capital that can influence peace, suspend various forms of repression against groups, individuals and particular against intellectuals. There are many writers who are skeptical in that sense.

Yes I have been member of the Peace Comitee of PEN for 10 years. By the way, this Comitee, which is presided by the Slovenian Tone Persak, has been founded in Yugoslavian times and it's history is to be written, hopefully soon.

For the comitee, whos official languages are: Slovenian, French and English, there is a lot of work to do in terms of de-escalation of conflicts: israel – palestine, russia – ukraine, china – tibet aso... But the meeting of the Comitee in Bled is also a forum to discuss the problems of the world: refugees, water and the linguistic rights for the whole world, whith a great engagement of the east-european intellectuals.

Yes, the writers have a great power as they have one of the biggest human rights organisation world-wide: PEN International. And they have to, because they are the targets of dictatorial regimes all over the world.

What I told you about the weakness of poets in Germany can't be the case in the whole world. Because not the Bankers and not the Soldiers are

imprisoned in China, Turkey, Arab Countries aso, but the writers: Poets in Arab Countries, Journalists in Turkey, Bloggers in Asian Countries.

Sometimes PEN can strengthen the fight of a Writer. Sometimes we are not successful as for instance in the case of Liou Xiao Bo, who died recently by a cancer in a chinese prison.

You are a poet, translator, editor at Verlag Wunderhorn. Also, you organize literary and translation meetings of various european literature. recently, serbian poets have been a close participant in one such project, the poetry of neighbours – poets translated by poets. What do these events mean in german culture?

The meetings of Poesie der Nachbarn in Edenkoben is a special project of European understanding and friendship. We have the problem of translation and the luck of various languages (lucky Babylon!) and so we have to meet to find the best translations for the poems of one Nation. Each year German poets are gathering in Edenkoben with the poets of a Guest-Nation: Last year it was the remarkable Serbian poets (#names:#) who were translated with the help of Jan Krasni by their German colleagues. The project is the oldest Translation Workshop world-wide (we are in the 30th

year now) and it is hard work and great joy. We found out, that there is no small Nation in terms of Poetry.

In 2017 we invited Syrian Poets, Poetry of the Neighbour: as they all live as refugees in Germany, they are the nearest neighbours we ever had. In 2018 it will be six poets of Italy.

The experience with the Serbian poets was something special for all of us. A fantastic work emerging friendship and an adventure of language and poetry. Also a good opportunity to show to the German public the most amazing poems, strong and lyrical, courageous and humble, by publishing an Anthology of the Serbian – German meeting.

*

Hans Thill ator. He leads a translation workshop, "The poetry of neighbours – poets translate poets". He won Peter Huchel Prize in 2004. He is the secretary of the "Writers for peace" committee in PEN Germany.

Published works: Gelachter Sirenen, Poems, Heidelberg (Wunderhorn), 1985; Zivile Ziele, Poems, Heidelberg (Wunderhorn), 1995, Anthology, in cooperation with Michael Brown: Punktzeit. Deutschsprachige Lyrik der achtziger Jahre. Heidelberg (Wunderhorn), 1987; Anthology, in cooperation with Michael Brown:

Das verlorene Alphabet. Deutschsprachige Lyrik der neunziger Jahre. Heidelberg (Wunderhorn), 1998; Anthology, in cooperation with Michael Brown: Ode an die Sportler. Michael Buselmeier zum 60. Geburtstag, Hajdelberg (Wunderhorn), 1998; Kopfsteinperspektive. Post aus Plovdiv und Sofia, Heidelberg (Wunderhorn), 2000; Anthology, in cooperation with Stefan Wiczorek and Ingo wilhelm): Im Fremdwort zuhaus. Gregor Laschen zum 60. Geburtstag, Heidelberg (Wunderhorn), 2001; Wetterseite, Poems, U: Gregor Laschen (publisher): An die sieben Himmel. Sieben Dichter besuchen sieben Landschaften, Heidelberg (Wunderhorn), 2002. Kuhle Religionen, Poems, Heidelberg (Wunderhorn), 2003. Peter Huchel Prize 2004. Publisher, in cooperation with Gregor Laschen: Leb wohl lila Sommer. Poesie aus Russland. Heidelberg (Wunderhorn) 2004; Publisher: Wozu Vogel, Bucher, Jazz. Poesie aus England. Heidelberg (Wunderhorn) 2005; Publisher: Vorwärts ihr Kampfschildkroten! Poesie aus der Ukraine. Heidelberg (Wunderhorn) 2006; Publisher: Das verborgene Licht der Jahreszeiten. Poesie aus der Schweiz. Heidelberg (Wunderhorn) 2007; Publisher: Geburt eines Engels, Poesie aus Slowenien, Heidelberg (Wunderhorn), 2008; Publisher: Schlittenspur durch den Sommer, Poesie aus Schweden, Heidelberg (Wunderhorn), 2009.

He has published numerous poems in magazines Literaturmagazin, Horen, Manuskripte, neue deutsche literatur, Lettre International, Merkur, Sinn & Form, Zwischen den Zeilen, Schreibheft, Edit, anthologies and poetry almanacs 1989/90, 1992, 1993, 1996, 1998, 1999, 2000, 2002, 2003, 2005, 2006, 2008.

He is an active member of the internet forum www.der-goldene-fisch.de.

He has translated works of Yvan Goll, Guillaume Apollinaire, Philippe Soupault, Philippe Sollers, Raymond Queneau and many others.

He translated many radio dramas from French.

*

Ахматов Алексеј

Дмитријевич је заменик председника песничке секције Санкт-Петербуршког огранка Уружења књижевника Русије, руководиоца друштва "Млади Петербург" и главни уредник истоименог алманаха.

Осамдесетих година прошлог века почео је да објављује своје стихове у различитим часописима, годишњацима и антологијама, како домаћим, тако и страним ("Нева", "Звезда", "Аурора", "Младост", "Настава књижевности", "Књижевна Немига", "Дан поезије", "Руски стихови 1950–2000", "Књижевни Петербург XX века" итд.)

Члан је Удружења књижевника Русије од 1994. године. Добитник је награде "Борис Корнилов" у номинацији "У сусрет дану" за 2010. годину, као и награде часописа "Зинзивер" (2014.), те награде "Н. В. Гогољ" за 2016.

Аутор је неколико зборника поезије, књига из области књижевне критике, као и прозних дела:

1. "Плексус": стихови, Л., 1989; "Каменчићи у устима": стихови СПб., 1993; "Празнословље": стихови, СПб., 1998; "Пресек": зборник чланака. СПб., 2000; "Избор стихова". СПб., 2005.; "Ваздушни коридори": стихови. СПб., 2008. (награда "Борис Корнилов"); "Тиче ме се": есеј, СПб., 2016. (награда "Н. В. Гогољ").

Akhmatov Alexey

Dmitriyevich is deputy chairman of the poetry section of the Sankt-Petersburg branch of the Union of Russian writers, the head of the "Young Petersburg" Society and the editor-in-chief of the same name almanac.

In the 1980s he began to publish his verses in various journals, almanacs and anthologies, both domestic and foreign ("Neva", "Star", "Aurora", "Youth", "Teaching Literature", "Literary Nemesis", "Poetry Day", "Russian verses 1950–2000", "Literary Petersburg of XX century", etc.).

He is a member of the Association of Writers of Russia

since 1994. He won the Boris Kornilov Prize in the "Meet the Day" nomination for 2010, as well as the Zinziver Magazine Prize (2014) and the "N. V. Gogolj" Prize for 2016. He is the author of several collections of poetry, books in the field of literary criticism, as well as prose works:

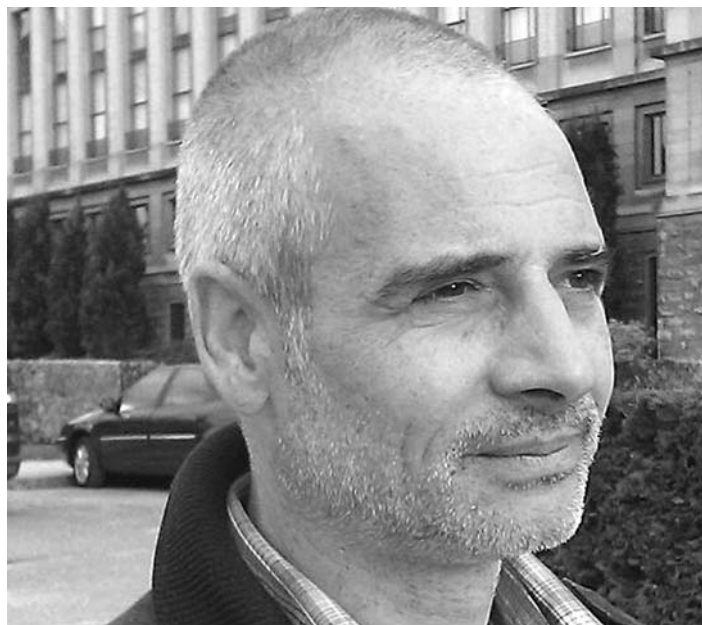
1. *Plexus*: verses, L., 1989; *Pebbles in the mouth*: verses SPb., 1993; *Empty talk*: verses, SPb., 1998; *Intersection*: a collection of articles. SPb., 2000; *Selected verses*. SPb., 2005; *Air Corridors*: verses. SPb., 2008. (Boris Kornilov Prize); *It's About Me*: essay, SPB, 2016 (Award "N. V. Gogolj")

Адријан Боднару (1969,

Adrian Bodnaru), песник, публицист и издавач. Члан Савеза писаца Румуније, живи у Темишвару. Објавио је 9 књига поезије и једну превода из светске књижевности (у сарадњи са Илинком Илиан): Висенте Хуидобро, *Altazor*.

Објављене књиге: *абоднару и други глаголи* (1994); *ново и ношено* (1996); *сва права резервисана, укључив шведска и норвешка* (2000); *стихови и друге форме* (2002); *прексуттрашњи дан* (2004); *Свежањ кључева* (2010); *Диктандо* (2012); *ПОЛИстихови* (2012); *Латински број* (2013); *Једно цело лето или више дана заредом* (2017).

Његове поеме превођене су на српски, мађарски, француски,

шпански итд. Такође, заступљене су у многим антологијама и књижевним часописима. Од 2003. има сталну песничку рубрику у темишварском часопису *Хоризонт*. Добио је више награда за поезију и издавачку делатност од којих издавајмо: Награда Савеза писаца Румуније, Подружница Темишвар (2000, 2004, 2010, 2012), специјална диплома Жирија за превођење (2012), награда Уружења Издавача Румуније (2000, 2003).

*

Adrijan Bodnaru (1969, Adrian Bodnaru), poet, publicist and publisher. Member of the Writers' Union of Romania, he lives in Timisoara. He has published 9 poetry books and one book of translation from world literature (in collaboration with Ilinka Ilian): *Visente Huidobro*, *Altazor*.

Published books: *Abodnaru and other verbs* (1994); *The New and the worn* (1996); *All rights reserved, including Swedish and Norwegian* (2000); *Verses and other forms* (2002); *The day after tomorrow* (2004); *The key bundle* (2010); *Diktando* (2012); *POLLverses* (2012); *Latin number* (2013); *One full year or more days in a row* (2017).

His poems have been translated into Serbian, Hungarian, French, Spanish, etc. And they appeared in the series of anthologies and in numerous literary journals. Since 2003 he has a permanent poetry section in the Timisoara magazine *Horizon*. He received several awards for poetry and publishing activity, among which: Writers' Association of Romania Award, Timisoara Branch (2000, 2004, 2010, 2012), Special Jury diploma for translation (2012), Romanian Association of Publishers Award (2000, 2003).

Роман Круглов – песник, критичар и уредник, рођен је у Лењинграду 1988. Са успехом је завршио Руски државни педагошки универзитет "Херцен" на Одсеку за руски језик и књижевност, а 2016. је одбранио докторску дисертацију на тему

"Свет уметности Достојевског на филмском платну" Проблеми интерпретације".

Члан је поетске секције Удружења књижевника Русије (од 2016). Руководи редакцијом алманаха "Млади Санкт-Петербург" која се бави историјом уметности.

Професор је на Државном педагошком универзитету "Херцен" као и на Санкт-петербуршком институту за филм и телевизију, те Институту за културни програм.

Аутор је збирки поезије "Историја болести" (2010), "36 кадрова" (2012), "Мотор са унутрашњим сагоревањем" (2014), "Хербаријум" (2016) као и зборника чланака из области књижевне критике и теорије књижевности "Границе" (2013).

Добитник је књижевних награда: "Млади Петербург" (2009), "Б.П. Корнилов" ("У сусрет дану" 2013.), награде коју додељује часопис "Зинзивер" (2015), као и награде "Најбољи лиричар" (2016) коју додељује Санкт-петербуршки огранак Удружења књижевника Русије.

Од 2009. објављује радове у зборницима и периодици, како у Санкт-Петербургу, тако и другим градовима Русије и иностранства.

*

Roman Kruglov – poet, critic and editor, was born in Leningrad on February 27, 1988. He

successfully completed the Russian State Pedagogical University "Hercen" at the Department of Russian Language and Literature, and in 2016 he defended his doctoral dissertation on "The Art World of Dostoyevsky on the screen "Problems of interpretation".

He is a member of the poetry section of the Union of Russian writers (since 2016). He leads the editorial board of the almanac "Young St. Petersburg" which deals with the history of art.

He is a professor at the State Pedagogical University "Hercen", as well as at the St. Petersburg Institute for Film and Television and the Institute for Cultural Program.

He is the author of the poetry collections *The history of the disease* (2010), *36 frames* (2012), *Internal combustion engine* (2014), *Herbarium* (2016), and the collection of articles in the field of literary criticism and theory of literature "Boundaries" (2013).

He has won the following literary prizes: "Young Petersburg Prize" (2009), "B.P. Kornilov Award (Meeting the Day, 2013), awarded by the Zinziver magazine (2015), as well as the award "The Best Lyricist" (2016) awarded by the Sankt-Petersburg Branch of the Union of Russian Writers.

Since 2009, he has published his works in anthologies and magazines, both in St. Petersburg and other cities of Russia and abroad.

Интервју са Аурором Луке МИ СМО ЕВРОПЉАНИ ДАНАС ЗАТО ШТО СМО БИЛИ ГРЦИ ЈУЧЕ

Разговарао Јован Зивлак

Шпанија и шпански језик су једно од најзначајнијих подручја са поезијом која битно утиче на перцепцију поетске реалности различитих култура широм света. Од Шпаније до Јужне Америке, од Лопе де Вега, Гонгоре до Лорке, Хименеса и Р. Алберти, од Неруде до Октавија Паса. Да ли осећате да је тај спој култура посебно одређен?

Кроз двадесети век, веза између поезије на шпанском на обе стране Атланског океана је постала посебно интензивна. Осећам Борхеса или Ваљеха и Лорку или Сернуда подједнако блиско. Шпански песници обично имају велико искуство витално и поетски везано за Америку. Хуан Рамон Хименез – један од мојих омиљених песника – имао је богат амерички период.

Песникиње Јужне Америке поготово се исказују као пионири: Делмира Агустини, Алехандра Пизарник, Габријела Мистрал, Алфонсина Сторни, Олга Ороско, Ида Витале... У Шпанији, ипак, поезија жена је почела да цвета у варијететима и касније, тек у 80-има.

Ви сте значајан аутор и преводилац: као антологичар сте објавили преводе старогрчких, латинских песника, класичне француске поезије као Лојзе Лабје, Сафо, Катупа, Мелеагера, ауторе еротске поезије. Шта таква интензивна веза значи Вама као песникињи?

Превод поезије није посао, него страст, авантура. Преводим само поезију коју волим, која ми је потребна. Превођење је најдубљи начин читања песме. Речи имају веома дугачке, чудне путања на и око преводилачког стола. За мене, превођење поезије је омиљени спорт. Проналазим велику интимност са језиком када преводим поезију. Као што Јосиф Бродски каже прелепим речима,

превођење је возило у којем се цивилизација покреће: "Цивилизација је збир различитих култура и њено главно возило – говорећи и метафорички и буквално – је превод. Губитак грчког портика у ширини тундра је превод."

Преводили сте поезију Сафо, Лујзе Лабје и многе друге песникиње из прошлости. Може ли се говорити или открити да жене уопште имају, у људској култури, посебан глас, карактер који води ка јединственој женској перцепцији нашег заједничког света?

Мислим да не постоји јединствена женска перцепција света. Гласови песникиња су посебно разнолики, богати, слободни, храбри и истраживачки. То је богатство у којем претходни векови нису могли да уживају. Као резултат одређених промена у

менталитету, начин стварања песничког текста, поготово у писању жена, направио је значајан помак у темама које рефлектују женско искуство апсолутне слободе, обесвешћивање обреда који су нам били дати, како песник Конча Гарсија каже.

Критика каже да остварујете, као песник, блиски интертекстуални дијалог са ликовима, формама и идејама грчко-римске традиције. Увек постављате питања о вечној садашњости (свесност о времену, рефлексije о смрти). Да ли песник користи традицију, поетско и културно наслеђе, као врсту кода за потрагу за вечним питањима или води једноставан разговор са претходницима, пријатељима из прошлости?

Занимљиво питање. Зависи од аутора. Са неким класицима попут Катупа или Сафо имам

блиске и пријатељске разговоре. Али према огромном раду Есхила, Хомера, и Платона успела сам да научим о најдубљим мистеријама људског стања. Научила сам и сјајну лекцију од Хорација и епикурејских песника. Волела бих да одбраним "соларну поетику" која је славила афирмацију живота, неосвојиву аутономију песме која доноси законе за себе, номадизам жеље. И увек налазим вредне сугестије у њиховим старим речима. Ми смо Европљани данас зато што смо били Грци јуче.

Које су главне линије у савременој шпанској поезије и шта је њен главни тон, поетски, културни, политички. Ко су тренутно најистакнутији актери савремене шпанске поезије? Да ли улога поезије у савременом шпанском друштву опада, заједно са улогом песника? Како песник може да издржи, која је њихова друштвена и културна улога?

Поезија не опада у Шпанији. Постоје пар инстинских песника и мали број веома страсних читалаца. Увек се тако дешавало, на овај начин. Када се поезија направи приступачнијом већем бројем људи, песме постају ружне, недовољне, сиромашне, досадне. У читању древне и модерне поезије, ја сам подједнако срећни прималац најдрагоценијег поверења. Имам осећај да имам пријатељске разговоре са оним који су ми пружили друштво њихових текстова и њихових исповести. Књиге су контејнери које су изумљене да спасу живот, живот густ и пун самог себе.

*

Аурора Луке (Aurora Luque).

Родила се у Алмерији (Андалузија) 1962. године. Провела је детињство међу обронцима Алпухаре (Сијера Невада). Завршила је студије класичне филологије у Гранади. Живи у Малаги од 1988. где је

радила као професорка грчког, колумнисткиња, издавачица и менаџерка у култури. Песникиња посвећена трима главним линијама својих занимања: класичан свет, женска књижевност и превођење поезије.

Међу њеним књигама треба истаћи: *Лично & Политичко / Personal & político* (Fundación J. M. Lara, Sevilla, 2015); *Одсутни лимуни. Медитеранске песме. / Los limones absortos. Poemas mediterráneos* (Fundación Málaga, 2016). Награда *Estado crítico* (Estado Crítico) за најбољу књигу поезије 2016. године.

Синтропхоутоу Икароу (Атенас, 2015), превод на грчки збирке песама *Икарови другови* (Висор, Мадрид, 2003); *Фламманске свеске и друге песме. Француско-шпанско издање / Cuaderno de Flandes y otros poemas*, ed. francés-español (Ediciones en Huida, Sevilla, 2015).

Срж. Есенцијална антологија. / Médula. Antología esencial, ed. de F. Ruiz Noguera (FCE, Madrid-México, 2014); *Производња острва.*

Поезија и метапоезија. / Fabricación de las islas. Poesía y metapoesía, ed. de Josefa Álvarez (Pre-Textos, Madrid, 2014); *Еникурова сијеста. / La siesta de Epicuro*, (Visor, 2008). Награда *Генерације 27*.

Раније збирке песама: *Пролазна / Transitoria*, *Carpe noctem*, *Проблеми синхронизације / Problemas de doblaje*, *Хакуе песме из Нариле / Haikus de Narila*.

Преводила је песнике као што су Сафо, Катул, Рене Вивијен, Мелеагр, Лујза Лабе, Марија Лаина. Међу њеним преводима истичу се *Оно живљење мора. Море у грчкој поезији / Aquel vivir del mar. El mar en la poesía griega* (Acantilado, Барселона, 2015), и *Еросове коцкице.*

Антологије грчке еротске поезије / Los dados de Eros. Antología de poesía erótica griega (Hiperión, Madrid, 2000).

Приредила је издања драмске списатељице из времена просветитељства Марије Росе де Галвес (*Холокаусту за Минерву / Holocaustos a Minerva*, F. J. M. Lara, 2013), кубанске песникиње Мерседес Матаморос и песника

M. Кабаљера Боналда, написала предговор за књигу Исабеле Ојарсабал (*Глад за слободом. Сећања републиканске амбасадорке. / Hambre de libertad. Memorias de una embajadora republicana*, Almed, Granada, 2011).

Опширније на блогу:
auroraluquepoeta.blogspot.com

Превела Милица Андрић

Interview with Aurora Luque
WE ARE EUROPEANS
TODAY BECAUSE WE WERE
GREEKS YESTERDAY
Interviewer Jovan Zivlak

Spain and Spain language are one of the important espace with its poetry significantly affecting the perception of poetic realities of various cultures all over world. From Spain to South America etc. from Lope de Vega, Góngora to Lorca, Himenes and R. Alberti, from Neruda to Octavio Pas... Do you feel that that mixture Culture and their impact are particularly determined?

Throughout the twentieth century, relationship between poetry in Spanish language on both sides of the Atlantic ocean became especially intense.

I feel Borges or Vallejo and Lorca or Cernuda equally close to me. The Spanish poets usually have an extensive experience vital and poetic of America. Juan Ramón Jiménez - one of my favourite poets - had a rich american period.

Women poets of South America stand out especially as pioneers: Delmira Agustini, Alejandra Pizarnik, Gabriela Mistral, Alfonsina Storni, Olga Orozco, Ida Vitale... In Spain, however, the poetry of women began to flourish later in variety and strength, only in the 80's.

You are an accomplished author and translator: as anthologist you published translations of Old Greek, Latin poetry, classical francesa such as Louise Labé, Safo, Catulo, Meleagro, authors of erotic poetry etc. What does such an intensive relationship mean to you to as a poet?

Poetry translation is not a job but a passion, an adventure. I translate only the poetry that I love, that I need. Translation is the deepest way of reading a poem. Words make very long, strange trips on/around translator's table. For me, translating poetry is my favourite sport. I find a great intimacy with the language when I translate poetry. As Joseph Brodsky says with beautiful words, translation is the vehicle in which a civilization moves: "Civilization is the sum of different cultures and its main vehicle – speaking both from a metaphorical and literal point of view – is translation. The loss of a Greek portico in the latitude of the tundra is the translation."

You have translated poetry of Sappho, Louise Labé and many other female poets from the past. Can it be spoken about or discovered that women even have, in human culture a special voice, characteristic that directs towards peculiar female perception of our common world?

I think, there is not a unique female perception of the world. The voices of women poets are especially varied, rich, free, bold and exploring. That is the treasure that the past centuries could not enjoy. As a result of a certain change of mentality, the way of conceiving the poetic text, especially in the writing of the women, has made a significant leap in themes that reflect the woman's experience of absolute freedom, desacralizing the rites we were assigned, as the poet Concha García says.

Critics say that you establish, as a poet, close intertextual dialogue with the characters, forms and ideas of Greek-Roman tradition. And you always ask the questions of eternal present (awareness of time, reflection of death). Does the poet use the tradition, poetic and cultural inheritance, as a type of a code for searching for eternal questions or are you leading a simple conversations with your predecessors, friends from past?

Is an interesting question. It depends on the author. With some classics like Catulo or Sappho I

have close and friendly conversations. But to the immense works of Aeschylus, Homer, and Plato I arrive to learn about the deepest mysteries of the human condition. I learned a great lesson from Horace and the Epicurean poets. I would like to defend a "solar poetics" that celebrated the affirmation of life, the unassailable autonomy of the poem that legislates for itself, the nomadism of desire. And I always find valuable suggestions in their old words. We are Europeans today because we were Greeks yesterday.

What are the main lines in contemporary Spanish poetry and what is its basic tone, poetic, cultural, political. Who are currently the most prominent actors of Spanish contemporary poetry?

Is the role of poetry in contemporary Spain society declining, together with the role of poets? How can a poet endure, what is their social position and cultural role?

Poetry is not declining in Spain. There are a few true poets and a scarce number of very passionate readers. It always happened that, in this way. When poetry make itself easier to reach a lot of people, poems become ugly, insufficient, poor, boring.

In reading ancient and modern poetry I am equally lucky recipient of the most precious confidences. And I have the feeling of sharing friendly conversations with all those who gave me the company of their texts and their confessions. Books are containers that were invented to save life, a life dense and full of itself.

*

Auror Luque, she was born in Almería (Andalusia) in 1962. She spent her childhood among the slopes of Alpuhara (Sierra Nevada). She completed her studies of classical philology in Granada. She has been living in Malaga since 1988, where she worked as a professor of Greek, columnists, publishers and cultural manager. This is the poet dedicated to three main lines of her profession: the classical world, the female literature and the translation of

poetry. Among her books should be noted the following:

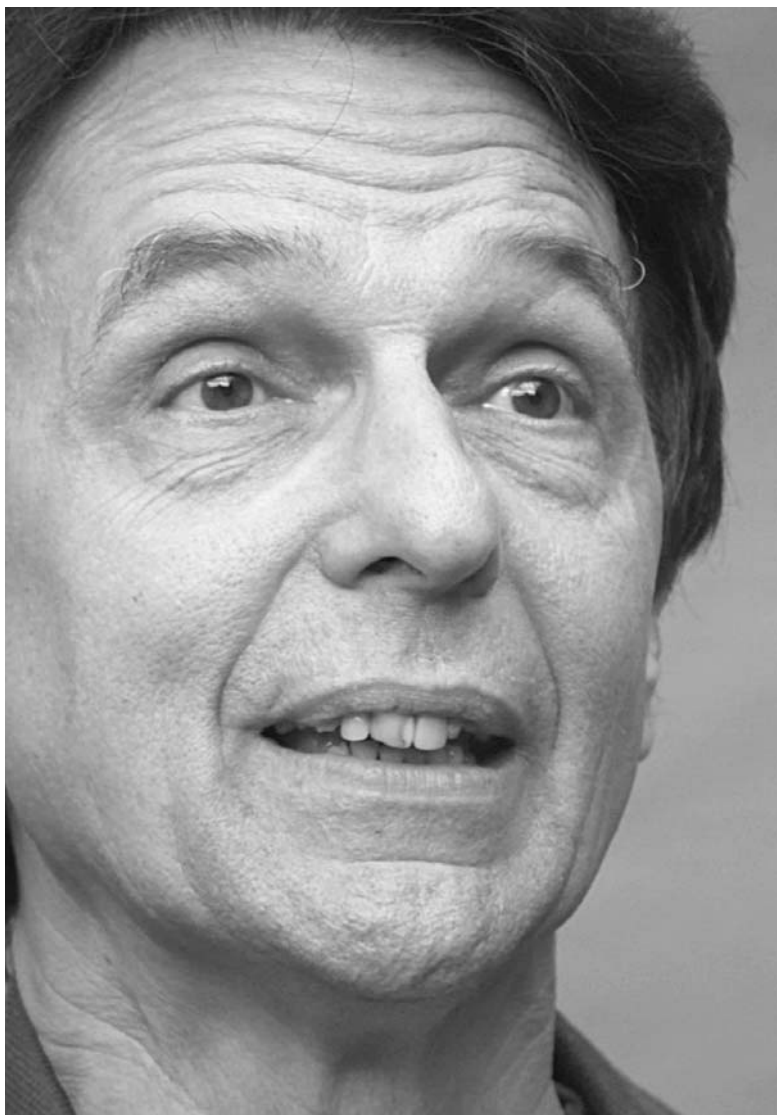
Personal & Political / Personal & Politico (Fundación J. M. Lara, Sevilla, 2015); *Absent lemons. Mediterranean songs. / Los limones absortos. Poemas mediterráneos.* (Fundación Málaga, 2016), the Estado Crítico Award for the best poetry book in 2016.

Sintrophoitou Ikarou (Atenas, 2015), translation of poetry collection *Ikar's Companions* into Greek (Visor, Madrid, 2003); *Flemish notebooks and other poems.* French-Spanish Edition / *Cuaderno de Flandes y otros poemas*, ed. Francés-español (Ediciones en Huida, Sevilla, 2015).

The Core. The essential anthology. / Médula. Antología esencial, ed. De F. Ruiz Noguera (FCE, Madrid-México, 2014); *Production of the island. Poetry and metaphysics. / Fabricación de las islas. Poesía y metapoesía*, ed. De Josefa Álvarez (Pre-Textos, Madrid, 2014); *Siesta of Epicurus. / La siesta de Epicuro*, (Visor, 2008). The Generation 27 Award.

Earlier collections of poems: *Transient / Transitory, Carpe noctem, The problems of synchronization / Problemas de doblaje, Haiku songs from Narila / Haikus de Narila*. She has translated poets as Sappho, Catul, Renée Vivien, Meleager, Louise Labé, Maria Laina. Among her translations there is *That living of the sea. Sea in Greek poetry / Aquel vivir del mar. El mar en la poesía griega* (Acantilado, Barcelona, 2015), and *The Eros's cubes. Anthologies of Greek erotic poetry / Los dados de Eros. Antología de poesía erótica griega* (Hiperión, Madrid, 2000). She edited the editions of drama writer from the age of Enlightenment, Maria Rosa de Galves (*Holocausts for Minerva / Holocaustos a Minerva*, F. J. M. Lara, 2013), the editions of Cuban poet Mercedes Matamoros and the poet M. Cabbalero Bonald, wrote a preface to the book of Isabel Oyarzábal (*Hunger for Freedom, Memories of Republican Ambassador / Hambre de libertad. Memorias de una embajadora republicana*, Almed, Granada, 2011).

Read more on the blog: auroraluquepoeta.blogspot.com

Жак Буен, рођен 1951, песник, лектор, едукатор, глумац.

Организатор књижевног фестивала *Време речи (emps de paroles)* од 2002. до 2011. и оснивач поетских сусрета у Дижону *TemPoésie*. 2014. оснива поетске сусрете *У двоје је боље (A deux c'est mieux)* у Румунском културном институту у Паризу. Задужен је за студентске часове на Универзитету у Бургоњи (смер: језик и комуникације). Едукатор за библиотекарe у атељеу читања наглас у Националном центру за месне јавне послове. Уводи атељеу усменог изражавања и писања у школске, универзитетске установе, библиотеке, истраживачке институције, удружења, затворске установе, болнице... У часопису за поезију *Олакшање (Décharge)*, редовно

објављује текстове посвећене страним песницима:

„Гласови који су дошли са стране“. Учествоје у раду школских установа: нижим и вишим разредима основне школе, гимназијама и средњим стручним школама.

Промовише великане савремене поезије организујући представе са читањем поезије (Мишоове, Ревердијеве, Арагонове, Десносове, Елијарове, Арделеове, Жојефа Атиле, Гофетове, Венајове...)

Последња дела: *Шетња (La promenade)* 2014, *Заједно! Заједно! Еротско читање и Буен, то је све* 2013, *Сити?! Гурманско читање* 206/2017.

Задужен за колекцију *3, 14 г поезије* у издању p.i.sage iterieur од 2013.

Гостовао на многим светским фестивалима. Имао студијске боравке у Француској и Немачкој.

Објавио је преко десет
песничких књига.

Na youtube-u: DMTV21

Donnez-moi des nouvelles; Na

facebook-u: Yves-Jacques Bouin.

*

Yves-Jacques Bouin born in 1951, lives in Dijon after spending 27 years in Paris; An actor, he devoted much of his art to reading and creating poetic performances.

In 1995 he participated in the creation of the magazine *Courant d'Ombres*.

Animated a literary program for Radio Enghien in 1996 / poetry section.

From 2002 to 2011 in charge of the lyrics festival / Voice of the MOTS in Dijon, Côte d'Or and Burgundy. Currently organizer of *TèpPôésie* (meeting with a poet each month, of French and foreign origin). Meetings with many French poets and once a year with three poets from elsewhere and their translator – 2004: Germany / 2005: Poland / 2006: Italy / 2007: Spain / 2008: Portugal / 2009: 2011: Sweden, Norway, Finland, Denmark / 2012: Switzerland / 2013: Romania / 2014: Occitania.

Has received a Writer Residence in Germany in Edenkoben (Rhineland-Palatinate) in September 2011.

The issue 19 of the magazine "Pages Insular" was devoted to him (June 2011).

Loaded in 2014 with the program "A deux, c'est mieux" at the Institut Culturel Roumain de Paris. Biography of Jean-Pierre Siméon / Rodin Draghincescu / Jean-Pierre Siméon / Linda Maria Baros / Patricia Castex Menier // Dinu Flamand / Jean-Pierre Siméon / Symlie Gouttebaron // Roxana Bauduin / Jacques Fournier... Currently holds a heading in the poetic magazine *Décharge*, titled: "Voices coming from elsewhere".

Responsible for the collection 3.14 g poetry for the publishing house pi sage interior, created in 2013.

Грета Стодарт је рођена у Оксфордширу 1966. Одрасла је у Белгији и Оксфорду пре него

*

што је уписала драму на Универзитету у Манчестеру, а затим и Међународну позоришну школу Жака Лекока у Паризу. Тамо је била саоснивач позоришне трупе Броухаха која је пет година приказивала своје пројекте по Европи, Великој Британији и Јажној Америци.

Њена прва прва збирка песама "У кући у мраку" (Anvil) ушла је у ужи избор за награду Форвард за прву збирку и добила је награду Џефри Фабер меморијал 2002. године. Њена друга књига, *Salvation Jane*, ушла је у ужи избор за награду Коста бук авард 2008; такође је ушла 2012. у ужи избор за најбољу поједначну песму награде Форвард.

Њена трећа књига, *Аливе Аливе О* (Bloodaxe, 2015), ушла је у ужи избор за награду Roehampton Poetri Prize 2016.

Живи у Девону у Енглеској и предаје у УК Поетској школи и Фондацији Аврон.

Greta Stoddart was born in Oxfordshire in 1966. She grew up in Belgium at the Ecole Internationale de Theatre Jacques Lecoq in Paris.

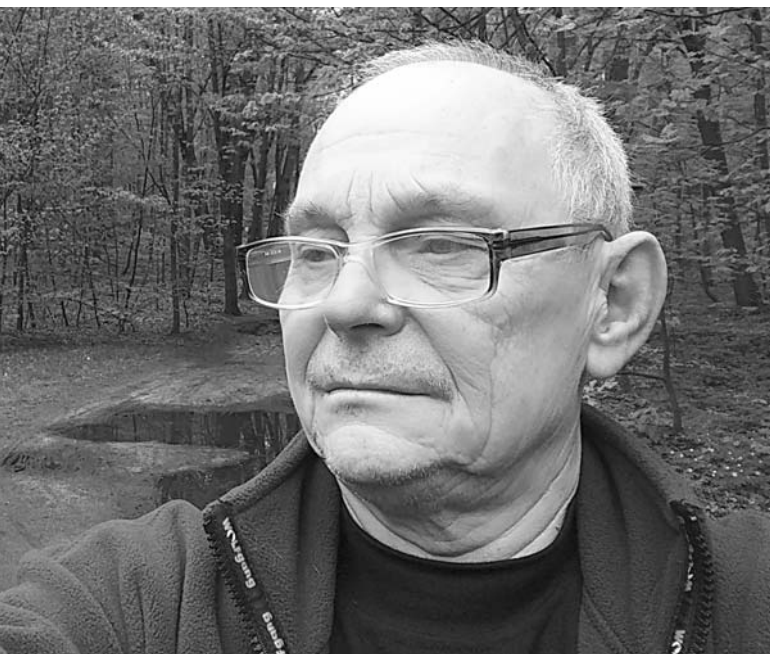
There she co-founded the theatre company Brouhaha and for five years toured UK, Europe and South America.

Her first collection *At Home in the Dark* (Anvil) was shortlisted for the Forward Prize for Best First Collection and won the Geoffrey Faber Memorial Prize in 2002.

Her second book, *Salvation Jane*, was shortlisted for the Costa Book Award 2008. She was also shortlisted for the Forward Prize for Best Individual Poem in 2012.

Her third book, *Alive Alive O* (Bloodaxe, 2015), was shortlisted for the Roehampton Poetry Prize 2016.

She lives in Devon in England and teaches for the UK Poetry School and the Arvon Foundation.

Пјотр Милднер Њецковски
(Piotr Müldner-Nieckowski, 1946),
пољски песник, прозаик,
драмски писац, такође доктор
медицине и лингвиста. Студирао
је медицину у Варшави. Доктор
медицинских наука, доцент
хуманистичких наука. 47 година
је радио као лекар опште праксе,
20 година био је професор
полонистике на Универзитету
кардинала Стефана Вишињског
у Варшави, где се бавио
фразеологијом,
лексикографијом, издаваштвом.
Руководилац Катедре за
уређивање и критику текста и
постдипломских студија. Члан
Удружења пољских књижевника,
потпредседник Управног одбора
Варшавског одељења, при ком
води школу писања за
почетнике. Члан пољског ПЕН
клуба.

Аутор је око 800 публикација,
око 30 књига, укључујући и
песничке: *Шатор осам песама*
(1975), *Људски изум* (1978), *Влага*
(1997), *За женом трен* (2001),
Орлици гаса (2004), *Парк* (2011),
Степениште (2015); књиге
прича: *Молимо вас да спавате*
(1978), *Један само један, 53 приче*
у сталном стању (2007); романи:
Хималаји (1979), *Спавајући у*
граду (1983), *Ђаво на трзу*
Спаситеља (1990); радио-драма:
Перо (2007); расправе:
Фразеологија проширена (2007);
речници: *Велики фразеолошки*

речник пољског језика (2003),
Нови школски фразеолошки
речник (2004) и *Велики*
речник скраћеница и акронима
(2007).

Написао је више од 70 комада
за позориште Пољског радија.
Пише колумне за неколико
књижевних и академских
часописа.

Његова поезија, приповетке и
научни радови су преведени на
енглески, италијански,
француски, српски, шпански,
чешки, руски.

Добио је, између осталог,
награду Тадеуша Боровског
(1972), награду Првог степена
Комитета за радио и телевизију
(1990), значку за истакнути рад у
здравству (1984), орден Јануша
Корчака (1985), медаљу
Националне просвете (2003),
медаљу за заслуге за пољску
културу у војсци (2008), награду
Ципријан Камил Норвид (2012),
награду пољског радија и
телевизије "Велики Сплендор"
(2013), сребрну медаљу за
заслуге у култури Глорија Артис
(2016).

Живи у Лешној подкови, близу
Варшаве.

*

Piotr Müldner-Nieckowski,
1946, Polish poet, prose writer,
drama writer, also a doctor of
medicine and linguists. He studied
medicine in Warsaw. Doctor of
Medical Science, Assistant

Professor of Humanities. He
worked as a general practitioner
for 47 years, and for 20 years he
was professor of polonistics at the
The Cardinal Wyszyński University
in Warsaw, where he dealt with
phraseology, lexicography and
publishing. Head of the
Department for Editing and
Criticism of Text and Postgraduate
Studies. Member of the Polish
Writers Association, vice-chairman
of the board of the Warsaw
Department, where he leads a
school for writing for beginners.
Member of the Polish PEN Club.

He is author of about 800
publications, about 30 books,
including poetry books: *The tent of*
eight songs (1975), *Human*
invention (1978), *The Moisture*
(1997), *For a Woman, a moment*
(2001), *Necklace of gas* (2004), *Park*
(2011) *Stairway* (2015); Book of
stories: *Please sleep* (1978), *One,*
only one, 53 stories in a permanent
state (2007); Novels: *Himalayas*
(1979), *Sleeping in the city* (1983),
Devil on the Square of the Savior
(1990); Radio-drama: *Feather*
(2007); Discussions: *Phraseology*
extended (2007); Dictionaries: *The*
Great Phraseological Dictionary of
the Polish Language (2003), *The*
New School Phraseological
Dictionary (2004) and *The Great*
Dictionary of abbreviations and
acronyms (2007).

He wrote more than 70 pieces
for the Polish Radio Theater. He
writes columns for several literary
and academic journals.

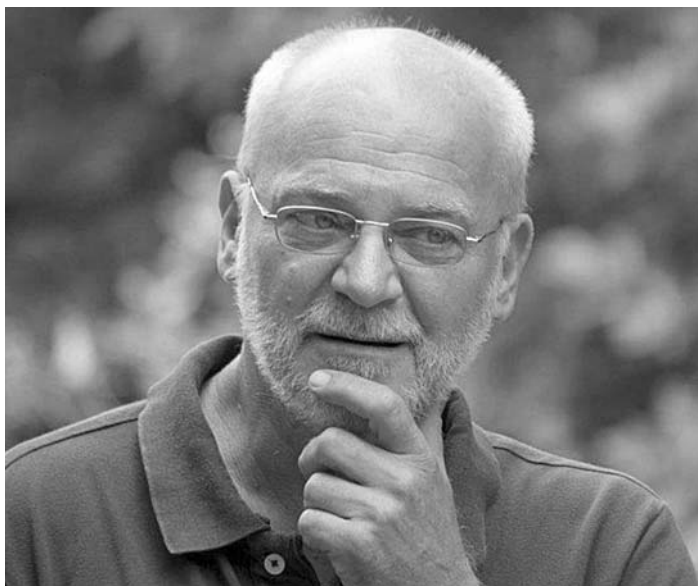
His poetry, stories and scientific
works have been translated into
English, Italian, French, Serbian,
Spanish, Czech, and Russian.

He received, among others, the
Tadeusz Borovsky award (1972),
the first degree award of the Radio
and Television Committee (1990),
the badge for prominent work in
health care (1984), the medal of
Janusz Korczak (1985), the Medal
of the National Education (2003),
the medal for the Polish culture
services in army (2008), the
Cyprian Kamil Norwid Award
(2012), the Polish Radio and
Television Award "The Great
Splendor" (2013), the silver medal
for cultural services "Gloria Artis"
(2016).

He lives in Podkowa Leśna near
Warsaw.

Јанош Геци (Géczi János), књижевник, ликовни уметник, универзитетски професор-предавач, рођен је 4. маја 1954. године у Моношторпаљи (Monostorpályi). У Дебрецину (Debrecen) је завршио биолошко-хемијски смер Гимназије Арпад Тот (Tóth Árpád). Године 1978. у Сегедину окончава студије биологије. Од 1979. до 1988. је уредник научног часописа за биологију државног центра за образовање у Веспрему (Veszprém); од 1988. до 1999. уредник је издавачке делатности Института за истраживачку делатност. Од 1990. уредник је Школске културе (Iskolakultúra). Између 1991. и 1996. године сарадник је државног Института за образовање. Од 1993. до 2000. уређује часопис Улица Вар број 17 (Vár utca 17). Од 1995. године предаје на универзитету Јанус Панонијус у Печују као професор. Од 2003. године сарадник је Факултета Панон у Веспрему. Први човек је Института за филозофију, историјске науке и антропологију Мађарског филозофско-историјског факултета где је и заменик декана одељења.

Објавио је велики број књига од којих издавајмо само неке: Дивље наранџе (Vadnarancsok), песме, 1982; Дивље наранџе: Четири биографије-реконструкције (реконструкције биографија / Vadnarancsok: Négy élettörténet-rekonstrukció / élettörténet-rekonstrukciók), 1983; Дирижабл и тег (Légihajó és nehezeke), песме, 1983; Руку на њега мете, да би видео... (Kézét rea veté, hogy lásson), роман, 1984; Елементи (Elemek), песме, 1986; Дивље наранџе II: Исповести хомосексуалаца (Vadnarancsok II: Homoszeuálisok vallomásai, 1980–81); Разговори 1987 (Beszélgetések 1987); Исповест (Gyónás), песме, 1988; Визија стварности са гепардом (Látkép a valóságról gepárdal), песме, 1989; Пацови – кратке новеле и друга весеља (Patkányok – Kisnovellák és egyéb mulatságok) 1991; Concrete (Песме у сликама – Képversek), 1992; Кула (A torony), мали роман, 1992;

Дозвола за оружје (Fegyverengedély), роман 1994; Ровињ 21 (песме, есеји и ровињновеле), 1994; Тихањ (Tihany), есеј, 1995; Историја културе руже. Антички медитеран. (A róza kultúrtörténete. Az antik mediterráneum), монографија, 2006; Историја културе руже. Хришћански средњи век (A róza kulturttörténete. Keresztény középkor), монографија 2007. и др.

Добитник је стипендије Жигмонд Мориц (Móricz Zsigmond) 1980, 1981, награде Гизела 1992, награде Атила Јожеф (József Attila) 2011. и награде Артисјус 2007, Веспремске награде Прима 2011. и награде Јанош Апацаи Чере (Apácai Csere János) 2014.

*

János Géczi (1954, Monostorpályi), Hungarian poet and artist. He's poetic career began with the neoavantgard. He also deals with University professor researcher on the cultural history of the rose. He finished Grammar school Tóth Árpád, science course in Debrecen. He completed his studies of biology in 1978 in Szeged. From 1979 to 1988 he was editor of the scientific journal for biology of the State institute for education in Veszprém, from 1988 to 1999 he was editor of publishing activity at the Institute for research and development. From 1990 he was editor of *School culture* (Iskolakultúra). Between 1991 and 1996 he was associate at state

Institute for education. From 1993 to 2000 he was editor of the magazine *Vár utca 17*. From 1995 he has been teaching at Janus Pannonius University in Pecs as a professor. From 2003 he is an associate at Panon Faculty in Veszprém. He is the head of the Institute for philosophy, historical sciences and antropology of Hungarian faculty of philosophy and history where he is the deputy chairman of the department.

Like the members of his generation, he is a poet of many genres, writing essays and novels.

He won scholarship Móricz Zsigmond in 1980 and 1981, awards Gizela in 1992, József Attila in 2011 and Artisjus in 2007, Veszprém award Prima in 2011 and Apácai Csere János in 2014.

Мауро Понци (Mauro Ponzi), рођен је 1950. у Риму, студирао је немачки и италијански језик и књижевност. Добио је истраживачку стипендију 1974. на Хумболт-Универзитету у Берлину. Професор је немачког језика и књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Риму "La Sapienza" од 1980. године.

Боравио је 1986/1987 у Берлину са стипендијом фондације "Александар Хумболт"; 1994 је гостујући професор на Универзитету Роскилде (Данска); 1996. и 1999. гостујући је професор на Универзитету Хајнрих-Хајне – Диселдорф; 1996 стипендиста на књижевном

колоквијуму у Берлину. Био је 1998. стипендиста на Goethe-Gesellschaft у Вајмару и др.

Од 2001. године је уређује часопис за немачку књижевност "Links" (Pisa-Roma) а од 2006. уређује годишњак "Hermann Hesse" (Tubingen). Од 2012. председник је италијанског удружења Валтер Бењамин. Члан је редакција многих научних часописа за проучавање немачке књижевности и културе.

Књиге поезије: *Der Palast von Knossos*, Aphaia Verlag, Berlin 2015; *Il palazzo di Cnosso*, Robin, Roma 2012; *I piaceri della carne*, Onyx Editrice, Roma 2011; *Malinconia di sinistra*. Poesie, Campanotto Editore, Pasion di Prato (Udine) 2008; *Bleiche Segel*, Aphaia Verlag, Berlin 2005; *Mitlesebuch 57*, Aphaia Verlag, Berlin 2000, *Intermezzo onirico*, S. Marco in Lamis 1988.

Објави је романе: *E va bene così*, NeP edizioni, Roma 2016; *Sociologia del paradiso*. Onyx Edizione, Roma 2009; *La storia siamo noi*, Noubis, Pescara 1999; new edition: NeP edizioni, Roma 2016.

Најнови је књиге су му: *Nietzsche's Nihilism in Walter Benjamin*, Palgrave MacMillan, New York-London 2016; *La natura della malattia. Genesi dei motivi del Werther*, Aracne, Roma 2015; *Schwellen. Aufsätze für eine neue Theorie des Raums*, izdavači M. Ponci and S. Borvic, Düsseldorf 2014; *Between Urban Topographies and Political Spaces*, izdavači A. Nuselovici, M. Ponci, F. Vigi, Lexington Books, Lanham-Boulder-New York-Toronto-Plymouth, UK

2014; *Pasolini e Fassbinder. La forza del passato*, Roma 2013; *Melancholie und Leidenschaft. Der Bildraum des jungen Goethe*. Heidelberg 2011 etc.

Добио је награду за *La storia siamo noi* (Pescara 1999) "Rita Ciprelli" (Chieti) за необјављени рукопис 1999; награду "Anassilaos 2000 – прво дело" (Reggio Calabria); "Emigration Prize 2000" Pratola Peligna (L'Aquila). Његова песничка књига *book Malinconia di sinistra* била је финалист за награду "Mario Luzi 2010".

*

Mauro Ponzì, was born in Rome, 1950, studied German and Italian language and literature. In 1974 he received a research scholarship at the Humboldt University in Berlin. He is a professor of German language and literature at the University of Rome, Faculty of Philosophy, "La Sapienza" since 1980.

1986–87 Study in Berlin as fellow of Humboldt-Stiftung research project on Walter Benjamin and Modernism. Winter semester 1994 visiting professor at the Roskilde-University (Denemark). 1996 DAAD fellow and visiting professor at the Heinrich-Heine-University Duesseldorf. 1996 research on the young Goethe in Weimar as fellow of the Goethe-Gesellschaft. 1999 fellow of Humboldt-Stiftung research project on Walter Benjamin, modernism and media at the Heinrich-Heine-University Duesseldorf. At the same time

visiting professor at the University of Düsseldorf. Since 2001 director of the review "links. Zeitschrift für deutsche Literatur-und Kulturgeschichte" (Pisa-Roma) and since 2004 of "Hermann-Hesse-Jahrbuch" (Tübingen). 2006 research in Berlin at the Humboldt university as DAAD fellow. His scientific activity is pointed on the following topics: Goethe and his century; Modern and Modernism including its technical and expressive implications (therefore his studies on Heine, Benjamin, mass-media and literature, film, radio, theatre, etc) in a comparative perspective.

Recent works: *Melancholie und Leidenschaft. Der Bildraum des jungen Goethe*. Winter, Heidelberg 2011; *Il cinema del muro. Una prospettiva sul cinema tedesco del dopoguerra*, Mimesis, Milano 2010; *Organizzare il pessimismo*. Walter Benjamin e Nietzsche, Lithos, Roma 2007; *Hesse. Il mito della giovinezza*, Lithos, Roma 2002; *Passione e melanconia nel giovane Goethe*, Lithos, Roma 1997; *Pasolini und Fassbinder. Eine Duographie*, Europäische Verlagsanstalt, Hamburg 1996; *Walter Benjamin e il moderno*, Bulzoni, Roma 1993; edited books: *Klassische Moderne. Ein Paradigma des 20. Jahrhunderts*, Königshausen & Neumann, Würzburg 2010; *Klassische Moderne. Un paradigma del Novecento*, Mimesis, Milano 2009; *Spazi di transizione. Il classico moderno (1888–1933)*, Mimesis, Milano, 2008 etc.

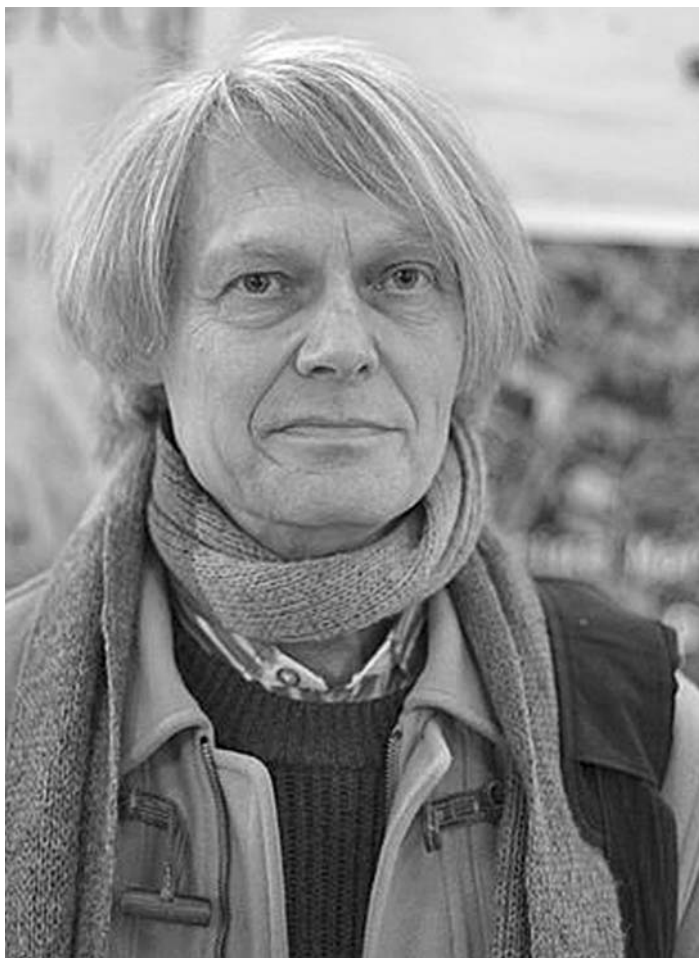
He has published the following books of poetry and prose: *Intermezzo onirico* (S. Marco in Lamis 1988); *Mitlesebuch 57*, APHAIA, Berlin 2000; *Bleiche Segel*, APHAIA, Berlin 2005; *Malinconia di sinistra*, Poesie, Campanotto Editore, Pasion di Prato (Udine) 2008; *I piaceri della carne*, Poesie, Onyx Editrice, Roma 2011; *Il palazzo di Cnosso*, Robin, Rom 2012. For novel *La storia siamo noi* (Pescara 1999) he received the prize Anassilaos 2000 – Opera prima (Reggio Calabria) and "Premio Emigrazione 2000" Pratola Peligna (AQ). He, Also, received prize Baum-Stiftung, Berlin for "Sociologia del paradiso". Romanzo, Onyx Edizione, Roma 2009.

Петер Лаугесен (рођен 5. марта 1942. године у Копенхагену) је дански песник и драмски писац који живи у Брабранду. Дипломирао је на Катедралној школи у Орхусу 1961. године као типограф. Дебитовао је збирком песама 1967. године. Године 1992. је примио главну награду Данске академије. Од 1997. године је члан Данске академије. Године 1985. добио је награду Беатрице. Наступао је заједно са Mindspray, Singvogel и Christian Vuust и објавио је са њима ЦД. Такође доприноси својим медијским и друштвеним коментарима, посебно у Дагбладет Информатион.

Петар Лаугесен је имао дуги низ година интензиван дијалог и сарадњу са писцем Dan Turellom.

Петар Лаугесен има анархистички приступ начинима писања, а који имају дубоке корене у бит генерацији, инспирисан ауторима као што су Алан Гинсберг, Џек Керуак и Вилијам Бароуз. Језичко искуство које поседује Петер Лаугесен се не ограничава само на сопствену праксу у писању. Љубитељи поезије уживају кроз страну лирику коју Петар Лаугесен директно или индиректно уводи у дански језик. Текстови Гертруде Stein из *Tender buttons* су међу онима које је Лаугесен поданчио. Он сам сматра тумачење Stein-иних текстова скоро немогућим. Навео је да је превод Џејмс Џојсовог Финегановог бдења лак у односу на то.

Лаугесен је писао за театар "Реку" о Емилу Нолдеу и Артуру Копцкеу. Године 1999. Краљевски театар је имао поставку Адам Оеленслегеровог "Кјартан и Гудрун" на основу Лаугесенсоновог препева. Године 1999. је превео Новалисове "Химне ноћи" за које је Хенрик Сарту направио драматизацију за Позориште Богородице Ане 1990. године. Петер Лаугесен је већ неколико година члан одбора који предлаже дела данских аутора за годишњу литерарну награду Нордијског савета, а био је и један од уредника часописа ТУМОР. Члан је управе Театра Один.

*

Peter Laugesen (born March 5, 1942 in Copenhagen) is a Danish poet and a playwright who lives in Brabrand. He graduated at the Cathedral School in Orhus in 1961 as a typographer. He debuted with a collection of poems in 1967. In 1992, he received the main award of the Danish Academy. Since 1997 he has Member of the Danish Academy. In 1985 he received the Beatrice Award. He performed Along with Mindspray, Singvogel and Christian Vuust, and released a CD with them. He also contributes as a journalist with his media and social comments, especially in *Dagbladet Information*.

Peter Laugesen has had many years of intensive dialogue and cooperation with the writer Dan Turell.

Peter Laugesen has an anarchist approach to his writing, which has deep roots in the Beat generation, inspired by authors such as Alan Ginsberg, Jack Kerouac and William Burroughs. The language experience of Peter Laugesen is not limited only to its own writing

practice. Poetry lovers enjoy the foreign lyrics that Peter Laugesen introduces, directly or indirectly, into the Danish language. The Gertrude Stein's texts from her *Tender buttons* are among those that Laugesen made Danish. He himself considers the interpretation of Stein's texts almost impossible task. He said that the translation of James Joyce's *Finnegans Wake* is easy compared to it.

Laugesen wrote for *Reka Theater* about Emile Nolde and Arthur Kopcke. In 1999, the Royal Theater had the setting of Adam Oelensleger's *Kjartan and Gudrun* based on Laugesen's poetry. In 1999 he translated Novalis' *The Night of the Nights* for which Henrik Sartou made dramatization for the Theater of Mother of God in 1990. Peter Laugesen has been a member of the committee that proposes works by Danish authors for an annual literary award of the Nordic Council for several years now, and he was also one of the editors of the magazine TUMOR. He is a member of the management of the Odin Theater.

**Саопштење о добитнику
Бранкове награде
СТЕВАНУ ТАТАЛОВИЋУ
ЗА КЊИГУ УСТУПАЊЕ
МЕСТА**

Друштво књижевника Војводине додељује Бранкову награду 57. пут, подржавајући једну врсту високе песничке културе која не само одаје почаст нашем знаменитом романтичарском песнику Бранку Радичевићу (1824–1853), него и настоји да подржи таленте и доприносе младих аутора нашег времена који су изабрали поезију као један од важних начина разумевања људског опстанка. Носиоци ове угледне награде су, између осталих, Васко Попа, Бора Радовић, Раша Ливада, Драган Јовановић Данилов, Нина Живанчевић, Ана Ристовић... аутори који су на битан начин обележили нашу културу додајући радичевићевским откровењима језика и особене осећајности сложене и узбудљиве вредности и значења која поезија може да донесе. Награда се додељује за најбољу књигу уметничке поезије, аутора млађег од 29 година, издату на српском језику, за период између две доделе. Добитнику припада новчани износ, као и диплома.

На завршној седници жирија за доделу Бранкове награде Друштва књижевника Војводине, која се у Новом Саду уручује у оквиру Међународног новосадског књижевног фестивала, одржаној 08. 08. 2017, жири у саставу Марија Шимоковић, Бранислав Живановић и Стеван Брадић, председник жирија, одлучио је да се 57. Бранкова награда додели

Стевану Таталовићу
За књигу УСТУПАЊЕ МЕСТА,
издавача Трећи трг
Београд, 2016.

Жири је у складу са Правилником разматрао 12 наслова пристиглих на конкурс, а у најужи избор жири је уврстио књиге *Шав*, Марка Краговића (Културни центар Врбас, Нови

Сад, 2016), *Чарли* (Студентски културни центар, Крагујевац, 2016) и *Уступање места*, Стевана Таталовића (Трећи трг, Београд, 2016). Током протекле деценије младим песницима постало је све теже да доспеју до прилике да објаве своју прву збирку. Гашење издавачких предузећа која су подржавала стваралаштво нових гласова довело је до смањеног поља могућности да се артикулишу перцепција и захтеви читаве једне генерације, а једина места на којима је ово остало могуће су локални наградни конкурси за објављивање прве збирке. О томе сведоче и број збирки који последњих година пристижу на конкурс за Бранкову награду.

Стеван Таталовић рођен је 1987. године у Београду. Завршио је основне и мастер студије на Факултету безбедности. Пише поезију, академске и истраживачке чланке. Живи у Београду. Његова прва збирка песама *Уступање места* представља најснажнији глас прошлогодишње продукције, глас који је релативно јасно артикулисан и позициониран у времену и простору у коме се јавио. Она се бави актуелним друштвеним проблемима, постављајући питање устројства добре заједнице, друштвене динамике и улоге песничког говора у овој динамици. Она то чини тако што непрестано мења место са кога нам се обраћа, крећући се од Београда, преко Љубљане, Рима, Берлина, Лондона и Варшаве све до Стокхолма и Истамбула. Његово песничка географија подразумева перцепцију која критички сагледава југословенско, српско и европско наслеђе, било у културном, политичком или економском смислу. Свет са којим нас суочава је свет касног капитализма, у коме се последњи остаци социјалне државе губе пред захтевима крупног капитала, у коме су класне неједнакости све веће, а посебно, у коме тензија између центра и периферије омогућава благостање једној групи људи, док другу излаже различитим

облицима насиља, приморављујући их да напусте своје земље порекла и да се запуте ка зидинама "тврђаве Европе". Ова релација често остаје невидљива у "редукованим животима" европских народа, будући да се њихово разумевање стварности увек пропушта кроз различите медијске филтере који у датом контексту представљају само продужену руку исте логике. Песничка реч у Таталовићевој збирци представља интервенцију у описаном устројству заједнице, засновану на уверењу у једнакост свих људи, које песника поставља пред задатак да оно што је виђено пренесе управо као што је виђено, без "редукције", упркос свести о ограничениости домета и снаге оваквог говора у савременом контексту. Таталовићево песништво представља значајан нови глас у пољу српске књижевности и зато сматрамо да заслужује пажњу наше читалачке јавности, са свим претпоставкама за даље деловање.

У Новом Саду,
08. августа 2017. године

Жири награде:
Марија Шимоковић
Бранислав Живановић
Стеван Брадић, председник

**Интервју са Стеваном
Таталовићем добитником
овогодишње Бранкове
награде
ПЕСМА ПРЕДСТАВЉА
ДОКУМЕНТ ЈЕДНОГ
УВЕРЕЊА, ЧАК И КАД
НЕМА СНАЖНУ ПОРУКУ**

У Саопштењу жирија о овогодишњем добитнику Бранкове награде Стевану Таталовићу (1987) речено је да (...) "Песничка реч у Таталовићевој збирци представља интервенцију у описаном устројству заједнице, засновану на уверењу у једнакост свих људи, које песника поставља пред задатак да оно што је виђено пренесе управо као што је виђено, без "редукције", упркос свести о ограничениости домета и снаге оваквог говора у савременом контексту. Таталовићево песништво представља значајан нови глас у пољу српске књижевности и зато сматрамо да заслужује пажњу наше читалачке јавности, са свим претпоставкама за даље деловање."

Књига Уступање места је по структури, чини се, пре поема него збирка песама. Песме пулсирују дахом садашњег тренутка кроз призму твоје, по много чему, изгубљене генерације?

Не бих рекао да је моја генерација погубљенија од било које друге. Као што се не бих ни бавио класификациом генерација, јер то онда одлази у неко непотребно прављење разлика, селективност, неслагање. Верујем да у данашњем друштву сви губимо подједнако. То нема везе са генерацијским разликама, које заправо и не постоје. Када сам радио на рукопису "Уступање места" покушао сам да пишем песме које се надовезују, које праве целину и дају форму поеме. Ток који би поема требало да има, међутим, стално сам прекидао неким упадицама и скоковима који треба да враћају на оне за мене значајне теме о

којима сам замислио да пишем. На тај начин сам отежао читање и разградио ту форму поеме, пошто верујем да се песме могу читати и независно. Ипак, за разумевање рукописа потребно је прочитати све, јер су поруке скривене у неком репетитивном садржају од кога нисам желео да одустанем.

У Вашим песмама препознаје се жудња за сусретом насупротив свести о раздвојености, ћутање које стоји наспрам говора, нада упркос безнађу...

Било ми је лакше да се изразим кроз контрасте, јер друштво које данас живимо се заснива на њима. Идеалнотипски хтео сам да опонашам "Побуњеног човека", који машта своју егзистенцију кроз тренутак у коме остаје сам, али онда се појави недостајање и потреба за присуством другог. Највећи контраст који сам покушао да опонашам јесте онај кроз Агамбену идеју *Homo sacer*, ту свету фигуру која је стигматизована, коју је свако могао да убије, коме је свако могао да одузме живот без да за

то одговара. Мислим да такве животе данас живимо. Потпуно маргинализовани и екскомуницирани, одлучили смо да не партиципирамо демократски у овом неједнаком друштву без имена.

Ако су наши животи заиста "редуковани" путем различитих облика медијских говора, као што кажеш у једној од песама, шта песништво може да оствари, када се обраћа читалачкој јавности?

Редуковани живот јесте живот писара Бартлбија, Мелвиловог јунака који говори моћно о Карлу Марксу, пропасти човека који се физички и духовно одриче експлоатације. Тај мој Бартлби није писар, он не ради на Волстриту, већ се потчинио сивој зони европских аеродрома где слаже кофере европске средње класе и уместо песимизма понуђен му је радикализам. Он уместо *I would prefer not to* радије не бих вентилирао бес тако што планира терористичке нападе у европским тржним центрима и тако замишља редуковање

живота. Медији извршавају самоубиство тиме што се интертекстуализују до бесмисла. Данас медији преносе шта се догодило на другим медијумима. Поезија то не ради. Поезија је задржала тај афирмативни карактер. Песма представља документ једног уверења, чак и кад нема снажну поруку, она је склона тумачењу. Ја бих оно Миљковићево да ће поезију сви писати, претворио у оно Бродског поезију ће сви читати, јер је неискварен медиј. Али има и мејнстрим оптимизма. Два играна филма из 2016. године баве се поезијом: "Патерсон" Џима Џармуша и "Бескрајна поезија" Алехандра Жодоровског. И што је још боље, обојица су добила награду публике на београдским фестивалима. То је интелигентан начин разумевања поезије.

Шта је то што настојите да реконструишете писањем?

Бирократију. Европу. Бирократију и Европу. Имао сам потребу да се обрачунам са Европом у овој збирци због односа према избеглицама и мигрантима. Европу сам писао малим словом. На тај начин покушао сам да умањим њену величину и покажем шта је постала. То је у великој мери повезано са бирократизацијом Европе. Централизацијом у Бриселу и принципом субвенционисаности Европске уније која доприноси побољшању квалитета живота појединца који се налази на менаџерској позицији и верује да управља животима других, а не види да не управља својим животом. Одржавање капитализма на апаратима испада једини циљ ЕУ. Након 1968. године нема више великих идеја. И једина позитивна револуција којој бих се прикључио јесте обрачун са администрацијом. То је моменат када Камијев побуњени човек улази у Кафкин процес из ког тражи излаз. То је и неки мој лирски субјект који уступа место другима у потрази за бољим животом.

Како видите вашу генерацију и њено разумевање и разлоге

поезије. Да ли је поезија изгубила свој положај у перцепције актуелне културе.

Скоро сам решавао неки психолошки упитник који је мерио перцепцију. Једно од контролних питања било је евалуационо: *Не видим ништа занимљиво у читању поезије.* Онда треба да дате одговор по Ликертовој скали од 1 до 5. Погодило ме је то, јер то је један од примера којим се упоређује најдосаднија могућа ствар коју човек може да ради, седи и чита поезију. Ми смо отишли корак даље, пошто бити песник значи пежоратив. То је неки жовијални пајак, ридикул. Депресивни бродоломник који је видео крај света. Меланхолични романтик који пише пенкалом. Хипстер. Млади глумац који глуми у оном не тако интелигентном филму "Друштво мртвих песника". Људи не схватају да је то рад. Много читања. Писања. Брисања. Верују да је то само за посебне структуре личности, а није. То би се лако разумело ако би се квалитетна поезија читала.

*

Стеван Таталовић (1987), живи и ради у Београду. Пише поезију, академске и истраживачке чланке. Рукопис "Уступање места" је ауторова прва (права) књига коју је издао Трећи трг 2016. године као награђени рукопис.

**Interview with Stevan Tatalović, this year's recipient of the Branko's Award
POETRY IS A DOCUMENT OF A BELIEF, EVEN WHEN IT IS WITHOUT A STRONG MESSAGE**

Awarding Stevan Tatalović (1987) with this year's Branko's Award, the jury states that "the poetic expression in his poetry collection presents an intervention in a set organization of a community, based on the belief that all men are equal, that gives the poet a task to present what he sees in the way he sees it, with no 'reduction', despite the sense about

the limitations of the boundaries and strength of such an expression in modern context. Tatalović's poetry is therefore an important new voice in Serbian literature and that is why we believe he deserves full attention of our readership."

Based on the structure, it seems like your book, Ustupanje mesta, is more an epic than a collection of poems. The poems breathe with the breath of the present moment seen through the vision of your generation that looks lost on a number of levels?

I would not say that my generation is more lost than any other. Just like I would not classify generations because that leads to setting up unnecessary differences, selectivity and disagreement. I believe we are all equal losers in today society. That has nothing to do with generational differences, which basically do not exist. While writing the book, I tried to work on poems that continue on one another, that create a whole and form an epic. However, I interrupted the supposed flow of an epic all the time with intermission that bring back the focus on the important topics I planned to cover. That way, I made the reading process a bit harder and dissolved the form of an epic, as I believe the poems can be read individually as well. However, in order to fully understand the manuscript, the reader should read them all, because of the hidden messages in a repetitive content I did not wish to abandon.

Your poems reflect a desire for a meeting despite the idea of separation, silence despite speech, hope despite hopelessness...?

Using contrasts was an easier way to deliver my ideas, because the society we live in is based on contrasts. Ideally, I tried to resemble Camus' Rebel who dreams of an existence in a moment when he remains alone, but then he starts missing the presence of another person. The biggest contrast I tried to imitate was Agamben's idea of Homo sacer, that holy figure that has

been stigmatized, that anyone could kill and that anyone could take life from without any consequences. I believe these are lives we lead today. Utterly marginalized and excommunicated, we have decided not to participate in the unequal society without a name.

If our lives are truly "reduced" by various types of media discourses, as you claim in one of your poems, what can poetry do when addressing a wider readership?

Reduced is the life of Bartleby the Scrivener, protagonist of a Melville's short story who speaks highly of Karl Marx, the doom of man who discards exploitation both physically and spiritually. My Bartleby is not a scrivener, he does not work on the Wall Street, but finds himself in the gray area of European airports where he stacks suitcases of the European middle class and he is offered radicalism instead of pessimisms. Instead of saying *I would prefer not to*, he ventilates his anger by planning terrorist attacks on European malls and that is how he imagines the reduction of life. The media reports on a suicide by intertextualizing it to the point of nonsense. Today,

the media reports on the actions that occurred on other media. That is not what poetry does. Poetry still has that affirmative trait. A poem is a document of a belief, and even when it is without a strong message, it is susceptible to interpretations. I would transform the idea of Branko Miljković that *everyone is going to write poetry* into the idea of Joseph Brodsky that *everyone is going to interpret poetry* because it is an uncorrupted media. But, there is mainstream optimism as well. There are two movies released in 2016 that deal with poetry – *Paterson* by Jim Jarmusch and *Endless Poetry* by Alejandro Jodorowsky. Moreover, both were fan favorites on various Belgrade film festivals. They present an intelligent way to understand poetry.

What are you trying to reconstruct in your writing?

Bureaucracy. Europe. Bureaucracy and Europe. I had a need to challenge Europe in this book because of the way we treat refugees and migrants. I did not write the word "Europe" in capital letters. That way, I tried to diminish its size and show what it has become. It has a lot to do with the

bureaucratization of Europe. With the process of centralization in Brussels and the principle of subsidiarity of the European Union that elevates the quality of life to certain people on the managerial position, believing it rules the lives of others, yet does not realize it does not rule its own life. Keeping capitalism alive on life-support seems to be the only goal of the European Union. There have been no great ideas after 1968. And the only positive revolution I would join in is the shootout with the administration. It is the moment when Camus' Rebel walks into Kafka's trial and tries to find the way out. That is who my lyrical subject is and he gives room to people searching for a better life.

How do you perceive your generation, its understanding of poetry and the reasons for it? Has poetry lost its position in the perception of the modern culture?

I did a physiological test that measured perception recently. One of the questions was an evaluation of the statement "I see nothing interesting in reading poetry." And I was supposed to provide an answer on a Likert scale from 1 to 5. This was striking to me because this statement implicates that reading poetry is the most boring thing in the world. We went a step further, since being a poet means something pejorative. It is a kind of a jovial clown, a ridicule. A depressive castaway who has seen the end of the world. A melancholic romantic who uses a pen when writing. A hipster. A young actor starring in a not-so-intelligent movie. *Dead Poets Society*. What people do not understand is that writing poetry is hard work. A lot of reading. A lot of writing. A lot of deleting. They believe it is reserved only for certain kinds of people, but it is not. Understanding this would be easy if people read more quality poetry.

*

Stevan Tatalović (1987), lives and works in Belgrade. He writes poetry, academic and research papers. *Ustupanje mesta* is his first (real) book published by Treći trg in 2016.

Срђан Дамњановић (Нови Сад, 1968), предаје филозофију у Сремскокарловачкој гимназији. Објавио три књиге: *Мали речник грешака не само за новинаре*, *Речник грешака*, *Медиалогије*. Објављивао текстове у многим листовима и часописима.

*

Srđan Damjanović (Novi Sad, 1968) teaches philosophy in Gymnasium of Karlovci. He published books *Mali rečnik grešaka ne samo za novinare*, *Rečnik grešaka*, *Medialogike*. He also published a number of essays in literary magazines and papers.

Корнелија Фараго рођена је 1956. у Темерину. Завршила је студије мађарског језика и књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду где је магистрирала и докторирала је 2000. године.

Била је члан редакције часописа *Új Symposion*, стручни сарадник и уредник у Југословенском лексикографском заводу (Загреб), члан редакције Енциклопедије Југославије (Нови Сад), асистент на Катедри за мађарски језик и књижевност Филозофског факултета у Новом Саду, уредник часописа за друштвена, научна и културна питања *Létünk*, предавач на Специјалистичким академским Студијама, Нови Сад, доцент на Катедри за мађарски језик и

књижевност, Универзитет у Новом Саду.

Сада је професор Савремене мађарске књижевности и књижевне културе на Филолошком факултету, Београд, редовни професор (Теорија књижевности), редовни професор на Катедри за Мађарски језик и књижевност на Универзитету у Новом Саду и сарадник Одсека за медијске студије, Наставна група за журналистику на истом универзитету.

Корнелија Фараго је била главни уредник часописа за књижевност, *Híd* и члан уређивачког одбора Годишњака Филозофског факултета у Новом Саду.

Члан је многих научних друштава, одбора и жирија за мађарску књижевност и члан управног одбора ДКВ.

Била је стипендиста Мађарске академије наука и многих научних институција и универзитета у иностранству.

Добитник је књижевна награда "Híd" (за 2005. годину) – Нови Сад, 2006.

Корнелија Фараго се бави истраживањима у областима: теорија књижевности, поетика простора; теорија жанрова, културална наратологија, књижевна антропологија, облици и формације, савремена мађ. књижевност, компаративна истраживања савремене мађ. и српске књижевне културе, култура преводилаштва, рецепција превода.

Аутор је десетина студија и монографија.

*

Faragó, Kornélia was born in 1956 in Temerin. She finished studies of Hungarian language and literature at Faculty of Philosophy in Novi Sad where she got her BA and PhD in 2000. He was the member of the editorial board of the magazine *Új Symposion*, expert assistant and editor in Yugoslav lexicography institute (Zagreb), member of editorial board of Encyclopedia of Yugoslavia (Novi Sad), a teaching lecturer at Department for Hungarian language and literature at Faculty of Philosophy in Novi

Sad, editor in the magazine for social, scientific and cultural issues *Létünk*, lecturer at Specialist academic studies in Novi Sad.

Now, she is a professor of contemporary Hungarian literature and literary culture at Faculty of Philology in Belgrade, professor (Theory of literature), professor on Department for Hungarian language and literature at university in Novi Sad and associate of section for media studies, teaching group for journalism at the same university. Korneliya Farago was editor in chief of the literary magazine, *Híd* and a member of editorial board of Faculty of Philosophy Annual in Novi Sad.

She is the member of various associations, boards and jury for Hungarian literature and Board of directors of Association of Writers of Vojvodina. She was a scholar of Hungarian Academy of Sciences and many academic institutions and universities abroad.

She won the literary award "Híd" (for 2005) – Novi Sad, 2006.

Korneliya Farago researches in the following fields: theory of literature, poetics of space; theory of genres, cultural storytelling, literary anthropology, forms and formations, contemporary Hungarian literature, comparative study of Hungarian and Serbian literary culture, culture of translation work, reception of translations. She is the author of dozens studies and monographies.

Ђерић, Зоран (1960),
Управник Српског народног
позоришта, ванредни професор
на Академији уметности у Бањој
Луци. Био је директор Позори-
шта младих у Новом Саду.
Уредник је часописа Сцена.

Четири године предавао на
Универзитету у Лођу (Пољска),
држао предавања, као гостујући
професор, на Универзитету у
Гдањску и на Јагелонском
универзитету у Кракову
(Пољска), на Карловом
универзитету у Прагу (Чешка
Република), на Универзитету у
Бањој Луци (Босна и Херцего-
вина, Филозофски факултет) и на
Универзитету у Новом Саду
(Србија). Учествовао на
међународним научним
конференцијама: у Пољској
(Познањ, Вроцлав, Шћећин,
Варшава, Краков, Гњезно,
Сосновјец, Лођ), у Бугарској
(Софија, Лесиндрен, Велико
Трново), у Хрватској (Задар,
Осијек, Обровац), у Русији
(Москва), у Словенији (Љубљана)
и у Србији (Београд, Вршац,
Суботица).

Објавио монографије:
Ватрено крштење (1995),
Анђели носталгије. Поезија
Данила Киша и Владимира
Набокова (2000), *Данило Киш:*
ружа-песник (2001); *Песник и*
његова сенка. Есеји о српској
поезији XX века (2005), *Незаси-*
ћење. Пољска драматургија XX
века (2006), *Са Истока на Запад.*
Словенска књижевна емиграција
у XX веку (2007), *Дом и бездом-*
ност у поезији XX века (2007),

Историја Витолда Гомбровича
(2008), *Тестостерон. Нова*
пољска драматургија (2008),
Поетика српског филма (200)
и *Позориште и филм*
(2010).

Приредио антологије: *Powrót*
do domu/Повратак кући (пољска
емигрантска поезија, 2002),
Васкрс у српској књижевности
(2006, друго издање 2010) и
Божић у српској књижевности
(2006).

Објавио је 10 песничких књига
(од којих је последња *Чарнок*,
2015), књигу изабраних песама
на италијанском језику (*Voglio*
dimenticare tutto, 2001) и
дневник путовања по Апулији
(*Море и мраморје*, 2000),
као и више књига превода
са руског и пољског језика
(Набоков, Хармс, Гомбрович,
Варпа).

*

Ђерић, Зоран (1960), a poet,
translator, essayist and literary
critic. He is Manager of Serbian
National Theatre, the associate
professor at Banja Luka Academy
of Arts. He was director of Youth
theatre in Novi Sad. He taught at
several universities: University Łódź
in Poland, in Gdańsk, Krakow,
Prague, Banja Luka and Novi Sad.
To date he has published the
following books of verse: *Talóg*
(*Residue*, Novi Sad, 1983), *Zglob*
(*Articulation*, 1985), *Unutrašnja*
obeležja (*Inner qualities*, 1990),
Sestra (*Sister*, 1992), *Odušak*
(*Respite*, 1994), *Voglio dimenticare*
tutto (selected poems in Italian,
Bari, 2001), *Az bo vide. Azbučne*
molitve (*Az Bo Vide, Alphabet*
Prayers, 2002) and the literary
declaration: *Pod starom lipom*
(*Under the Old Lime Tree*, 1993); a
book of criticism (with a poetic
anthology): *Vatreno krštenje*
(*Baptism by Fire, Subotica*, 1995);
a travelogue: *More i mramorje* (*Sea*
and Marble, 2000); books of essays:
Andjeli nostalgije. Poezija Danila
Kiša i Vladimira Nabokova (*The*
Angels of Nostalgia. The Poetry of
Danilo Kis and Vladimir Nabokov,
2000); *Danilo Kiš: ruža-pesnik*
(*Danilo Kiš: The Rose-Poet*, 2001);
Pesnik i njegova senka. Esei o
srpskim pesnicima XX veka
(*The Poet and his shadow*.

Essays on Serbian Poets of the
20th Century, 2005); a selection
of Polish immigrant poetry:
Ponjrot do domu / Povratak kući
(*Return Home*, 2002); the
translation of the novel:
Krzysztof Varga, Tequila (2005)
from Polish, as well as several
books from Russian (Vladimir
Nabokov, Danil Kharms).
He edited anthologies: *Powrót do*
domu/Return home (polish
emigrant poetry, 2002), *Easter in*
Serbian literature (2006, 2nd
edition 2010) and *Christmas in*
Serbian literature (2006).

Гвозден, Владимир, рођен
1972. године у Новом Саду.
Дипломирао, магистрирао и
докторирао на Филозофском
факултету у Новом Саду, где
предаје на Одсеку за компара-
тивну књижевност. Био је
гостујући професор на
Универзитету у Регензбургу,
предавања по позиву је држао
на универзитетима у Бамбергу,
Гисену, Прагу и Сегедину,
гостујући истраживач је био на
универзитетима у Торонту,
Инзбруку и Брну, а радови су му
превођени на мађарски,
македонски, бугарски, шпански,
пољски и немачки језик. Аутор је
књига *Јован Дучић путописац*
(2003), *Чинови присвајања: од*
теорије ка прагматици текста
(2005), *Српска путописна*
култура 1914–1940 (2011),
Књижевност, култура, утопија
(2011), *Nine Serbian Poets/Девет*
српских песника (антологија,
2012); уредио је *Прегледни*
речник компаративне књижев-
ности и културе (2011; заједно
са Бојаном Стојановић-Пантовић
и Миодрагом Радовићем), прире-
дио више темата у часописима;
преводи са енглеског језика.
Члан је УО ДКВ и УО Асоцијације
за канадске студије Србије,
редакције часописа *Златна*
грета и *Зборника за језике и*
књижевност Филозофског
факултета у Новом Саду.
Добитник је Награде Друштва
књижевника Војводине за
превод године (2005), Награде
ДКВ за књигу године (2012) и
Награде Лаза Костић (2012).

*

Gvozden, Vladimir, was born 1972 in Novi Sad, Serbia. He finished Serbian Literature at University of Novi Sad (B. A. 1996, M. A. 2003, Ph. D. in 2010) and works at the same University as a professor of Comparative Literature. He has published two books and numerous articles about modern and contemporary Serbian literature, as well as twenty entries about Serbian writers in *Kindlers Literaturlexicon* (2009 edition).

He has written many articles and essay reviews about most prominent modern and contemporary writers like Miloš Crnjanski, Aleksandar Tišma, Danilo Kiš, Borislav Pekić, David Albahari, Jovan Zivlak, Dragan Jovanović Danilov, Vladimir Tasić, Slobodan Vladošić... He has published many articles in English and some of them were translated in Hungarian, Polish, Macedonian and Spanish.

He was visiting scholar at Universities of Poznan, Toronto, Innsbruck and Brno, and guest lecturer in 2006/2007 at University of Regensburg under the programme Eurolecture of Alfred Toepfer Foundation from Hamburg.

He held workshops and seminars in Serbian Literature at Universities of London, Bamberg, Giessen, Prague, Budapest and Szeged, and attended many conferences home and abroad. He was member of research project at London University entitled "East Looks West".

He has translated six books from English, and he is member of the Board of Writers' Association of

Vojvodina and co-editor of literary review *Zlatna greda* and chairman of Association for Canadian studies in Serbia. From 2009 he has been member of the jury of prestigious Serbian literary award "Golden Sunflower".

He is the author of the books: *Jovan Dučić*, a travel writer (2003) and *Acts of appropriation: from theory to pragmatics of text* (2005). He edited almanac *Visual culture* (2003) and translated several books from English language. His texts have been translated into Hungarian, Polish, Macedonian and Spanish language.

He won the award for the best translation by Association of writers of Vojvodina (2005), award for young researchers (2005), and the Award Laza Kostic for the book of the year.

Лошонц, Алпар је рођен 1958. у Темерину. Професор је на Универзитету у Новом Саду, предаје на Катедри за друштвене науке

Факултета техничких наука, као и на Филозофском факултету у Сегедину (Мађарска) од 1991. Предавао је и на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише теоријске чланке, филозофску критику и есеје о књижевности. Објављивао је у многим часописима у Србији и у иностранству. Био је члан уредништва *Uj Symposion*, *Поља*, *Létűnk*, и других часописа, и главни уредник часописа *Хабитус*. Сада је један од уредника *Златне греде*, али и других часописа. Текстови су му

превођени на француски, немачки и енглески језик. Између осталих аутор је следећих књига: *Облици недостатка* (Форум, Нови Сад, 1988), *Херменеутика сећања* (Форум, Нови Сад, 1998), *Модерна на Колону* (Стубови културе, Београд, 1998), *Европске димензије* (Форум, Нови Сад, 2002), *Suffitientia ecologica* (Stylos, Нови Сад, 2005), *Неолиберализам: судбина или избор* (коаутор), *Есеји о држави благодатања* (коаутор), *Суверенитет, моћ и криза* (Светови, Нови Сад, 2006), *Моћ као друштвени догађај* (Адреса, Нови Сад, 2009), *Отпор и моћ* (Нови Сад, 2012). Награђен је наградом ДКВ *Иштван Конц*.

*

Losoncz, Alpar was born in 1958 in Temerin. He is professor at the University of Novi Sad, where he teaches at the Department of Social Sciences of the Faculty of Technical Sciences; he has also taught in the Arts Faculty in Szeged (Hungary) since 1991. For a long time, he also taught in the Arts Faculty at Novi Sad. He writes theoretical articles, philosophical criticism, and essays on literature.

He has been published in many magazines in Serbia and abroad. He was a member of the editorial board of *Uj Symposion*, *Polja*, *Létűnk*, and other magazines, and chief editor of the magazine *Habitus*. He is currently one of the editors of *Zlatna Greda*, and of other magazines.

The following is a selected list of his works: *Hiányvonatkozások: társadalomfilozófiai témák* (Forms of Shortcoming, Forum, Novi Sad 1988), *Az emlékezés hermeneutikája* (The Hermeneutics of Memory, Forum, Novi Sad, 1998), *Moderna na Kolonu* (Modernity on Colonius, Stubovi culture, Beograd, 1998), *Európa-dimenziók* (European Dimensions, Forum, Novi Sad, 2002), *Suffitientia ecologica* (Stylos, Novi Sad, 2005), *Suverenitet, moć i kriza* (Sovereignty, Power and Crisis, Svetovi, Novi Sad, 2006).

He has received the Writers Association of Vojvodina's *Istvan Konc* (Koncz István) award.

He lives in Temerin.

Проле, Драган, рођен у Новом Саду 1972, где је завршио основно и средње школовање. На Одсеку за филозофију Филозофског факултета у Новом Саду дипломирао 1997, магистрирао 2001. и докторирао 2006. године. Од 1998. године запослен је најпре у звању асистента-приправника и асистента, а данас у звању редовног професора на предметима Онтологија, Филозофска антропологија и Филозофија историје. Студијски боравци у иностранству: Хумболт Универзитет Берлин (јун 2002), Вајмар (август 2003. и август 2004), Институт за филозофију/Хусерлов архив Лувен (октобар-децембар 2005), Институт за филозофију Карл Франценс Универзитет Грац (новембар 2006), Институт за филозофију Карл Рупрехт, Универзитет Хајделберг (октобар 2008), Институт за науку о човеку Беч (април-јун 2010). Објавио је пет превода књига са немачког језика, међу којима су две књиге Бернхарда Валденфелса, Хусерлова *Прва филозофија* и *Први нацрт система филозофије природе* Ф. В. Ј. Шелинга.

Објављује есеје и књиге из области онтологије, естетике, класичне немачке и савремене филозофије, посебно тзв. феноменологије страног. Објављене књиге *Хусерлова феноменолошка онтологија* (2002), *Ум и повест. Хајдегер и Хегел* (2007), *Страност бића. Прилози феноменолошкој онтологији* (2010), *Хуманост страног човека*, (2011)

и *Унутрашње иностранство. Филозофска рефлексија романтизма* (2013). Награду Никола Милошевић добио је за *Хуманост страног човека* (2011), а награде Стеван Пешић и награду ДКВ за књигу године добио је за *Унутрашње иностранство* (2013).

*

Prole, Dragana was born in 1972 in Novi Sad. He had his master's and doctoral degrees from the Faculty of Philosophy in Novi Sad. He has been working at the Department of Philosophy since 1998. He teaches Ontology, Philosophical anthropology and Philosophy of history.

He has translated four books from German, including Bernhard Waldenfels and F.W.J. Schelling. He writes essays and books on ontology, aesthetics, classical German and contemporary philosophy, especially the so-called phenomenology of strange.

He has published *Husserlova fenomenološka ontologija* (2002), *Um i povest. Hajdeger i Hegel* (2007), *Stranost bića. Prilozi fenomenološkoj ontologiji* (2010) and *Humanost stranog čoveka*, 2011.

Душка Радивојевић, студије шпанског језика и књижевности, преводилачки смер, завршила на Филолошком факултету у Београду. Радила као преводилац у Српском народном позоришту, професор шпанског језика на Факултету за спорт и туризам у Новом Саду и у више школа страних језика. Лета 2000. боравила у Бургосу (Шпанија) на усавршавању језика као стипендиста шпанске владе. Превела са шпанског више књига, филмова, серија, документарних емисија и позоришних представа за ТВ Нови Сад, сарађивала у књижевним и позоришним часописима *Летопис Матице српске*, *Сцена*, *Позориште*. Најважнији преводи: Хосе Ортега и Гасет: *Медитације о Дон Кихоту*; Хуан Рулфо: *Педро Парамо*; Карлос Руис Сафон: *Заточеник небеса*, *Лавиринт духова*; Хавијер Маријас: *Заљубљивања*.

*

Duška Radivojević, graduated from the Faculty of Philology in Belgrade where she studied Spanish language and literature. She worked as a translator in the Serbian National Theatre, a professor of Spanish at the Faculty of Sport and Tourism in Novi Sad and several language schools. In 2000, she received a scholarship from the Spanish Government and spent time in Burgos where she perfected her language skills. She has translated a number of books and titles for movies, TV shows, documentaries and plays for Television Novi Sad, and she was a contributor for literary magazines such as *Letopis Matice srpske*, *Scena* and *Pozorište*. Her most important literary translations include: *Meditations on Quixote* by José Ortega y Gasset; *Pedro Páramo* by Juan Rulfo; *The Prisoner of Heaven* and *The Labyrinth of Spirits* by Carlos Ruiz Zafón.

Смиљанић, Дамир (1972), студирао филозофију, театрологију и социологију у Ерлангену (Немачка), где је после магистарских студија (тема магистарског рада: херменеутичка логика) уписао докторске студије. Одбранио дисертацију *Philosophische Positionalität im Lichte des Perspektivismus* [Филозофска позиционалност у светлу перспективизма] 2005, а објавио је 2006. Од 2007. ради као редовни професор на Катедри за филозофију у Новом Саду.

Марија Шимоковић је рођена је 21. априла 1947. године у Суботици. Основну и средњу школу завршила је у Суботици, а филозофију, смер естетика – етика на Филозофско – историјском факултету у Београду.

Збирке песама: Сам човек (1972), Освиг, Суботица; Ишчекујући Јону (1976), Освиг, Суботица; Не бој се, ту сам (1980), Минерва, Суботица; Мајстор жудње (1983), Минерва, Суботица; Небески бицикл (1987), Нолит, Београд; Слагање времена (1992), Просвета, Београд; Пољубац Густава Климта, изабране и нове песме (1993), Просвета, Београд; Mariatheresiopolis, превод на мађарски са И. Б. Фокијем, (1996), Суботица; Међуречје, (1999), Стубови културе, Београд, Киновар (2007), Народна књига, Београд; Кутија од песка, изабране и нове песме, Васа Павковић, 2012; *Дневник раздаљине*, збирка песама, Медијска књижара Круг, Београд 2014.

Објављени романи: Сценографија за ветар, 2002, 2003, Велосипед господина Вермеша, 2010. Награде и признања: Југословенски фестивал поезије младих у Врбасу, I награда 1974; Награда за Књигу године Друштва књижевника Војводине, 1987, за Небески бицикл; Награда "Др Ференц Бодрогвари" за стваралаштво, 1988. за Небески бицикл; Награда "Др Ференц

Бодрогвари" за Слагање времена, 1992; Награда Бранко Миљковић за Киновар, 2008; Награда "Про урбе", 2009, Суботица; Награда за Велосипед господина Вермеша, 2011, Градска библиотека у Суботици.

Змајева награда Матице српске за 2012. годину за збирку песама Чувари привида; Награда Стеван Пешић за *Дневник раздаљине*, збирка песама, Медијска књижара КРУГ, Београд 2014.

*

Marija Simokovic (1947, Subotica). A writer and translator. She finished her elementary and secondary education in Subotica, and her studies of philosophy, department for aesthetics-ethics at the Faculty of Philosophy in Belgrade.

Добитник је прве награде на конкурс града Оффенбаха о филозофији Филипа Мајнлендера (есеј: "Mainländers Anleitung zum glücklichen Nichtsein" ["Мајнлендерово упутство за срећно небивствовање"].

Превео са немачког на српски: Вилхелм Шмид, Леп живот? Увод у животну уметност (Светови, Нови Сад 2001), Бернхард Х. Ф. Таурек, Филозофирати: Учити умирати? Оглед о иконолошкој модернизацији наше комуникације о смрти и умирању (Адреса, Нови Сад 2009). Објавио је 2011. књигу *Синестетика* а 2015. *Иритације*.

*

Smiljanić, Damir (1972), studied philosophy, teatrology and sociology at the University of Erlangen (Germany). He wrote his master's thesis on hermeneutic logic and in 2005 he had his doctoral degree. The title of his doctoral thesis was Philosophische Positionalität im Lichte des Perspektivismus, and it was published in 2006. He has been an professor at the Department of Philosophy in Novi Sad since 2016.

His essay "Mainländers Anleitung zum glücklichen Nichtsein" won the first prize at the City of Offenbach contest on Philipp Mainlander's philosophy.

He translated Wilhelm Schmidt and Bernhardt H. F. Taurek into Serbian. He published in 2011. a book about theory of knowledge *Synaesthesia* and *Iritations*, 2015.

Такође ради као предавач на курсу за новинарство у култури на Универзитету у Малмеу, а и налази се у жирију поетске награде на Шведском радију.

*

Ann Lingebrandt, born in 1975, is a literary critic in *Sydsvenska Dagbladet* and *Lyrickvannen*. She is a master of comparative literature, and in 2011 she published a biography entitled "Stella Kleve: A Modern Breakthrough of an enfant terrible" (publishing house H: strom). She also works as a tutor at the Journalism Course in Culture at the University of Malmö, and she is also in the Jury for a Poetry Prize at Swedish Radio.

Бојан Јовановић, рођен је 1950. године и Нишу. Завршио је гимназију у Нишу, а потом и студије етнологије на Филозофском факултету у Београду. Докторирао је у Београду. Осим антропологије, бави се алтернативним филмом и пише поезију. Важан аспект његовог књижевног рада чине тематски есеји и текстови о домаћим и иностраним писцима.

Радио је као научни саветник Балканолошког института САНУ. Објавио је низ књига из домена антропологије: *Српска књига мртвих* (1992, 2002), *Магија српских обреда* (1993, 1995, 2001, 2005), *Тајна лапота* (1999), *Дух*

Published collections of poems: *Sam covek*, 1972, *Iscekujuci Jonu*, 1976, *Ne boj se, tu sam*, 1980, *Majstor zudnje*, 1983, *Nebeski bicikl*, 1987, *Slaganje vremena*, 1992, *Poljubac Gustava Klimta*, selected and new poems, Bogdan A. Popovic, 1993, *Mariatheresiopolis*, translated into Hungarian with I. B. Foki, 1996, *Medurecje*, 1999, *Kutija od peska*, selected and new poems, Vasa Pavkovic, 2012. Published novels: *Scenografija za vetar*, 2002, 2003, *Velosiped gospodina Vermesa*, 2010.

Published poems: *Kinovar*, 2007, 2008.

Awards and recognitions: Festival of Yugoslav Poetry of Youth in Vrbas, II prize 1974; Award of the Association of Writers of Vojvodina for the book of the year 1987 for *Nebeski bicikl*; "Dr Ferenc Bodrogyari" award for creative work in 1988 for *Nebeski bicikl*; "Dr Ferenc Bodrogyari" award for *Slaganje vremena* in 1992; Branko Miljkovic award for *Kinovar*, 2008; award "Pro urbe" in 2009, Award for *Velosiped gospodina Vermesa*, 2011, City Library in Subotica.

Ан Лингебрандт, рођена 1975. године, књижевни је критичар у Сидсвенска Дагбладет и Лирикванен. Магистар је компаративне књижевности, а 2011. године издала је биографију "Стела Клеве: модерни пробој enfant terrible" (издавачка кућа Х: стром).

паганског наслеђа (2000, 2006), *Клопка за душу* (2002, 2007), *Карактер као судбина* (2002, 2004), *Говор пећинских сенки* (2004), *Блискост далеког* (2005), *Судбина и магија* (2007), *Блискост далеког, Анахронике III*, (2005), *Судбина и магија* (2007), *Пркос и инат* (2008), *Речник јавашлука* (2009), *Љубав и опраштање* (2011), *Читање пррочанства* (са М. Демићем) (2011), *Играње с ништавилом* (2011), *Околни пут* (2013).

Приредио низ ауторских зборника тематски посвећених поетици сажетости, алтернативним знањима, британској антропологији, негативној утопији, теорији ритуала, месијанству, српској Византији, карактерологији Срба, мистици, Џојсовој поетици, Фројдовом антрополошком песимизму, делу Веселина Чајкановића. Аутор је преко десет песничких књига и четрдесет алтернативних филмова.

*

Bojan Jovanović, was born in 1950 in Niš. He finished grammar school in Niš, and then studies of ethnology at Faculty of Philosophy in Belgrade. He got his PhD in Belgrade. Besides anthropology, he is into alternative film and writes poetry. A very important aspect of his literary work includes thematic essays and texts on domestic and foreign writers. He employed as scientific counselor at Balkanologic Institute SANU. He has published series of books from the field of anthropology: *Srpska knjiga*

mrtvihija srpskih obreda (1999), *Duh paganskog nasleđa* (2000, 2006), *Klopka za dušu* (2002, 2007), *Karakter kao sudbina* (2002, 2004), *Govor pećinskih senki* (2004), *Bliskost dalekog* (2005), *Sudbina i magija* (2007), *Bliskost dalekog, Anahronike III*, (2005), *Sudbina i magija* (2007), *Prkos i inat* (2008), *Rečnik javašluka* (2009).

He has edited numerous *alamanchs* dedicated to poetics of brevity, alternative skills, British anthropology, negative utopia, theory of rituals, messianism, Serbian Byzantium, characterology of Serbs, mysticism, Joyce's poetics, Freud's anthropological pessimism, work of Veselin Čajkanović. He is the author of over ten books of poetry and 40 alternative films.

Станковић Милица (1981), после завршене Зрењанинске гимназије уписује Филозофски факултет у Новом Саду, француски језик и књижевност. Од 2007. ради као професор француског, енглеског, латинског и српског језика за странце, те као професор глуме у Француском институту, Зрењанинској гимназији, *Carpe Diem* језичком центру, гимназији Ј. Ј. Змај у Новом Саду, Регионалном центру за таленте у Сремским Карловцима...

Од 2014. је сертификовани испитивач на међународним ДЕЛФ испитима.

Од 2014. преводи за издавачку кућу Адреса из Новог Сада.

*

Stankovic Milica (1981), after the completion of the Zrenjanin High School, she enrolled into the Faculty of Philosophy in Novi Sad, Department of French language and literature.

Since 2007 he has been working as a professor of French, English, Latin and Serbian language for foreigners, and as a professor of acting at the French Institute, Zrenjanin High School, *Carpe Diem* Language Center, J. J. Zmaj High School in Novi Sad, Regional Center for Talents in Sremski Karlovci...

Since 2014 she has been a certified examiner at international DELF exams.

Since 2014 she is engaged as a translator for the publishing house Adresa from Novi Sad.

Милена Алексић, наставник руског језика и књижевности у Гимназији "Лаза Костић" у Новом Саду, лектор-сарадник на Паневропском универзитету "Апеирон" у Бањој Луци и преводилац.

Аутор књиге "Радост даривања" (аутобиографска проза, 2015.) и збирке стихова "Вишњи бездан" (2017).

Коаутор уџбеника за студенте у области преводјења генетски блиских језика.

Од 2002. објавила више превода са руског и на руски језик (романи, приче, збирке приповедака за децу, стихови).

Живи у Новом Саду.

*

Milena Aleksić, a teacher of Russian language and literature in secondary school "Laza Kostić" in Novi Sad, reader-associate at Pan European university "Apeiron" in Banja Luka and translator. The author of the book "Radost darivanja" (autobiographic prose, 2015.) and collection of verses "Višnji bezdan" (2017).

Co-author of the textbooks for students in the field of translating genetically close languages. Since 2002 she has published several translations from and into Russian (novels, short stories, collection of short stories for children, poems). She lives in Novi Sad.

Стефани Мекензи је аутор књиге *Saviours in This Little Space for Now* која повезује два велика уметника – Емили Кар (1871–1945) и Винсента ван Гога (1853–

1890). Њихове духовне чежње и фрустрације друштвом које их не схвата се чине сличним. *Saviours in This Little Space for Now* предлаже да се право спасење може наћи у највећим сликама и делима нашег времена.

Стефани је такође објавила две збирке поезије, *Cutting My Mother's Hair* (2006) и *Grace Must Wander* (2009), и монографију, *Before the Country: Native Renaissance: Canadian Mythology*, са University of Toronto Press (2007). Докторирала је енглеску књижевност на Универзитету у Торонту. Рођена је и одрасла у Британској Колумбији али сада

живи на супротној обали Канаде у Корнер Бруку. Предаје као професор у Енглеском програму на Гренфелу, Меморијал универзитету.

*

Stephanie McKenzie is the author of *Saviours in This Little Space for Now* which brings together two great artists – Emily Carr (1871–1945) and Vincent van Gogh (1853–1890). Their spiritual yearnings and frustrations with societies that did not understand them seem to find a home together. *Saviours in This Little Space for Now* suggests that true salvation can be found in the greatest paintings and creations of our time.

Stephanie has also published two other collections of poetry with Salmon, *Cutting My Mother's Hair* (2006) and *Grace Must Wander* (2009), and a monograph, *Before the Country: Native Renaissance: Canadian Mythology*, with the University of Toronto Press (2007). She holds a Ph.D. in English literature from the University of Toronto. McKenzie was born and raised in British Columbia but lives on the opposite Canadian coast now in Corner Brook, NL. She teaches in the English Programme at Grenfell Campus, Memorial University, where she is an Associate Professor.

Радомир Миљојковић рођен је 1959. године у Новом Саду. Дипломирао на Филозофском факултету у Новом Саду на одсеку за Југословенске и општу књижевност. Радио у Издавачкој кући Књижевна заједница Новог Сада, а потом, 1989. покреће први приватни месечник у Војводини *Шајкашке новине* који излази непуних годину дана. Именован је за главног и одговорног уредника *Новина Жабалске општине*. Сада је запослен у Основној школи "Милош Црњански" у Жабљу као наставник српског језика.

Песник, приповедач, драмски писац и сценариста.

Као коаутор објавио песничке књиге *Свакодневне песме са*

биографским подацима (1989), *Директан пренос кипа слободе* (1993), *Гутачи ватре* (2001) и приче за децу *Данас је четвртак* (1995).

За самосталну књигу поезије *Надомак хлебу* награђен на салону књига у Новом Саду. Издавачка кућа "Светови" објавила му је 2007. песме *Мимоход пред прву брачну ноћ*, а исте године у "Прометеју" му је објављен роман *Подизање Лазарево*.

Сценарио серијала *Ходочашће* оцењен је као најуспешнија емисија образовног програма ТВНС у 2005. години. На фестивалу "Пауново перо" у категорији документарног и кратког играног филма награђен за сценарио *Ходочашћа*.

*

Radomir Milojković born in 1959 in Novi Sad. He graduated at Faculty of Philosophy in Novi Sad, department for Yugoslav and general literature. He worked in publishing house Književna zajednica Novog Sada, and then in 1989 he started the first private monthly magazine in Vojvodina, *Šajkaške novine*, which was coming out for almost a year. He was editor in chief of *Novine Žabaljske opštine*. Now he works at primary school "Miloš Crnjanski" in Žabalj as Serbian teacher. Poet, storyteller, playwright and scenarist.

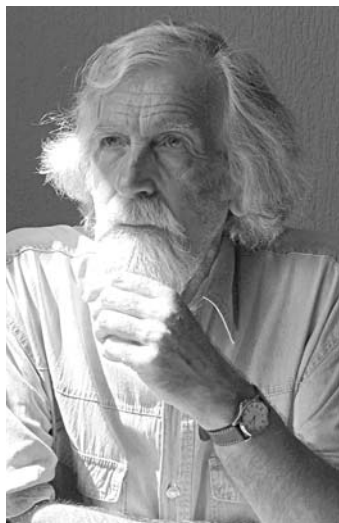
As the coauthor he published books of poetry *Svakodnevne pesme sa biografskim podacima* (1989), *Direktan prenos kipa*

slobode (1993), *Gutači vatre* (2001) and stories for children *Today is Thursday* (1995).

For his independent book of poetry *Nadomak hlebu* he got award at Novi Sad book fair. The publishing house "Svetovi" published in 2007 his poems *Mimohod pred prvu bračnu*, and the same year in "Prometej" his novel *Podizanje Lazarevo* was published. The screenplay for the series *Hodočašće* was evaluated as the most successful programme of the educational section of TVNS in 2005. At the festival "Paunovo pero" in the category of documentary and short film he got award for the script for *Hodočašće*.

Ференц Маурич (1945)

песник, сликар. Аутор неколико врло запажених изложби. Био је графички уредник часописа *Uj Symposium* и издавачког предузећа Форум. Најважније песничке збирке: *Piros Frankenstein* (*Црвени Франкештајн*, 1970 – са предговором Ота Бихаљи Мерица), *Telep* (1975), *Miniattir galleri* (*Минијатурна галерија*, 1982), *Szvielicht szurkuletben*

(*Сумрак у сумраку*, песме, 2006). Живи и ради у Новом Саду.

*

Maurits Ferenc (1945) a poet, painter. The author of several very noticed exhibitions. He was graphic editor of the magazine *Uj Symposium* and publishing company Forum. The most important collections of poetry: *Piros Fran-*

kenstein (1970 – with a preface by Oto Bihalji Merin), *Telep* (1975), *Miniattir galleri* (1982), *Szvielicht szurkuletben* (poems, 2006). He lives and works in Novi Sad.

Драган Бабић (1987), основне и мастер студије завршио на Фи-

лозофском факултету у Новом Саду, на Одсеку за англистику. Пише кратку прозу, есеје и књижевну критику.

Објавио је књигу прозе *Твитер приче* (2014). Живи у Новом Саду.

*

Dragan Babić (1987), graduated from the Department of English Studies at the Faculty of Philosophy in Novi Sad. He writes short stories, essays and literary critics.

He published a book of Twitter prose *Tviter priče* (2014). He lives in Novi Sad.

Бордаш Ђезе (Bordás Győző), Врбас, 1948. Прозаиста, критичар, уредник. Дипломирао (1973) и магистрирао (1986) на Катедри за мађарски језик и књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Био је новинар дневног листа *Magyar Szó*; уредник часописа *Híd*; генерални директор Форум Холдинга, директор и гл. уредник издавачке куће Форум. Сда је председник ДКВ.

Објавио је ликовне монографије *A két Pechán* (Два Пехана, заједно са Белом Дуранцијем, 1982), *Beszélgetés Hangya András-*

sal (Разговори са Андрашем Ханђом, 1984); романи *Fűzfásíp* (Врбова свирала, 1992, *Weidenpfeife*, превод на немачки, 1999), *Csukódó zsilipek* (Спуштене уставе, 1995), и књиге књижевне публицистике *Üvegház* (Стаклена башта, 1997), *Ténta és repesz* (Мастило и шрапнел, 2001).

Добитник награде *Pro Cultura Hungarica* (1997) и *Márai Sándor* (2003).

*

Bordás Győző, Vrbas, 1948, writer, critic, editor. Graduated (1973) and took a Master's degree (1986) at the Department of Hungarian Language and Literature of the Faculty of Philosophy in Novi Sad. He was a journalist for the daily *Magyar Szó*; an editor of the newspaper *Híd*; managing director of Forum Holding, director and editor in chief of the publishing house Forum. He is the current president of the Association of Vojvodina's Writers (*Društvo književnika Vojvodine, DKV*).

Released his art monograph *A két Pechan* (Two Pehans, together with Béla Duránci, 1982), *Beszél-*

getés Hangya András (*Dialogues with András Hangya*, 1984); novels: *Fűzfásíp* (*Willow flute*, 1992, *Weidenpfeife*, translated into German, 1999), *Csukódó zsilipek* (*Lowered sluices*, 1995), and books of literary journalism *üvegházi* (*Greenhouse*, 1997), *Ténta és repesz* (*Ink and shrapnel*, 2001). Received *Pro Cultura Hungarica Award* (1997) and *Sándor Márai Award* (2003).

Стеван Брадић је рођен у Новом Саду, 1982. године. Основне студије завршио је на Одсеку за компаративну књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Диплому мастера стекао је на истом одсеку, а потом и на Одсеку за енглески језик и књижевност Универзитета у Стокхолму, а докторирао је у Новом Саду 2016. године.

Пише поезију, есеје, приказе и критичку, преводи са енглеског језика. Објавио је збирку песама *У котларници* (Нови Сад: Адреса, 2013), студију *Симулација и гастрономија* (Београд: Службени гласник, 2012), а као један од четири аутора и књигу песма *Из сенке стиха* (Београд: Граматик, 2012).

Запослен је на Одсеку за компаративну књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Члан је уређивачког одбора часописа за књижевност, уметност и културу *Златна греда*.

Живи у Новом Саду.

*

Stevan Bradić was born in 1982, in Novi Sad, Serbia. He graduated at the Department for Comparative literature of the Faculty of Philosophy in Novi Sad. He got his master's degree at the same Department as well as from the Department of English of Stockholm University. He got his PhD at the Faculty of Philosophy in Novi Sad.

He writes poetry, essays, criticism and translates from English.

He has published three books: *U kotlarnici* (poetry, 2013), *Simulacija i gastronomija* (monograph, 2012), and, with three other authors, *Из сенке стиха* (poetry, 2012).

He works at the Department for Comparative Literature of the Faculty of Philosophy in Novi Sad.

He is a member of the editorial board of the magazine for literature, art, culture and thought *Zlatna greda*.

He lives in Novi Sad.

Ивана Веља, рођена је 1981. у Зрењанину. Дипломирала енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду.

Од 2005. запослена у основној школи а од 2007. преводи са енглеског текстове савремене поезије и прозе за часопис *Златна греда* и МНКФ.

Превела Свежањ писама Х. Џејмса, била копреводиоца *Речника италијанске ренесансе* Џона Хејлија и *Филозофског речника* Сајмона Блекбурна.

*

Ivana Velja, born in 1981 in Zrenjanin. Graduated in English language and literature at Faculty of Philosophy in Novi Sad. Since 2005 she has been working in a primary school, and since 2007 she has been translating from English contemporary poetry and prose for *Golden Beam* and *NSILF*. She translated *A Bundle of Letters* by H. James, and was the co-translator in *The Dictionary of Italian Renais-*

sance by J. R. Hale and *Dictionary of Philosophy* by Simon Blackburn.

Јован Зивлак (1947, Наково), песник, есејист и критичар. У Новом Саду је дипломирао на Филозофском факултету на одсеку за Српски језик и књижевност. Био је главни уредник часописа *Поља*. Водио је издавачку кућу *Светови*. Сада води издавачку кућу *Адреса*. Уредник је и покретач часописа *Златна греда* од 2001. године, а од 2006. и оснивач је и директор Међународног новосадског књижевног фестивала. Био је председник Друштва књижевника Војводине од 2002. до 2010. године.

Заступљен је у многим антологијама српске и светске поезије у земљи и иностранству. Књиге песама: *Бродар* (1969), *Вечерња школа* (1974), *Честар* (1977), *Троножац* (1979), *Чекрк* (1983), *Напев* (1989), *Зимски извештај* (избор, 1989), *Чертуша* (1991), *Обретење* (избор, 1993, 1994, 1995), *Острво*, 2001, *Песме* (1979–2005), 2006, *О гајдама* (2010), *Они су ушли у дом наш* (2012), *Под облацима* (2014). Књиге есеја: *Једење књиге* (1996), *Аурине сенке* (1999), *Сећање и сенке* (2007), *Сабласти поезије* (2016).

Песничке књиге у преводу: *Tepied* (француски, 1981), *Penge* (мађарски, 1984), *Триножник* (македонски, 1985), *Зол гостин* (македонски, 1991), *Il cuore del mascalazone* (италијански, 1994), *Злу хост* (словачки, 1997), *Penitenta* (румунски, 1998), *Poemes choisis* (француски, 1999), *Зол гостин и други песни* (македонски), 2007, *Зъл гост и други стихове* (бугарски, 2008), *Gedichte*, *Mitlesbuch 79* (немачки, 2009), *Despre gaide* (румунски, 2009), *Szczeliny czasu* (пољски, 2011), *Слизане* (бугарски, 2012), *Winterbericht* (немачки, 2013), *Зимски извештај* (македонски, 2014) *Le roi des oies* (француски, 2014), *Informe invernal* (шпански, 2014).

Приредио књиге: Јована Дучића, Данила Киша, Душана Васиљева, Милорада Павића: *Лазе Костића*, Драгана Јовановића Данилова, 2002...

Књижевне награде: Млада Струга 1974; Павле Марковић Адамов (поезија), 1992; Круна Деспота Стефана Лазаревића (поезија), 1993; Станислав Винавер (Једење књиге, есеј), 1995; Душан Васиљев (поезија), 1997; Награда Златна значка КПЗ Србије (књижевност и издаваштво), 1998; Награда Друштва књижевника Војводине за књигу године (Аурине сенке, есеј), 1999; Награда Стеван Пешић (целокупно дело), 2001; Октобарска награда града Новог Сада (књижевност), 2001; Милица Стојадиновић Српкиња (поезија), 2003; Велика Базјашка повеља (поезија), Темишвар, 2006; награда Димитрије Митриновић (поезија), 2010; награда Кочићево перо, 2014; награда Арка 2014; награда Васко Попа, 2015, Књижевно жезло, 2016.

*

Zivlak, Jovan was born 1947 in Nakovo, Vojvodina, Serbia. He finished secondary school in Kikinda, and graduated from the University of Novi Sad with the degree in Serbian language and literature.

He was editor-in-chief of magazine for modern literature and theory "Polja" (Fields, 1976–1984) which was highly influential in ex-Yugoslavia, as it introduced and spread post-modern ideas and literature. He is currently editor-in-chief of the influential magazine for literature, art and culture "Zlatna greda" (Golden beam).

He was the head of Svetovi publishing, and during this period

Svetovi (Worlds) published books of numerous important contemporary thinkers (from Foucault, Derrida to Baudrillard). He is now the manager of Adresa publishing. He is also the head of the International Literature Festival in Novi Sad, which he found in 2006. In addition, Zivlak edited works of well known Serbian authors... and wrote studies about them.

Jovan Zivlak has published eleven poetry and three essay volumes in the Serbian language so far (Tronožac, Čekrk, Napev, Zimski izveštaj Ostrvo, Pesme 1979–2005, O Gajdama, 2010, Pod oblacima, 2014).

His poems are in important anthologies of Serbian poetry at home and abroad, and his books have been translated into numerous languages (German, French, Italian, Polish, Hungarian, Bulgarian, Slovak, Macedonian, Romanian...): *Trepied*, Paris, 1981; *Poèmes choisis*, Lausanne, 1999; *Gedichte*, Mittelesebuch, Berlin, 2009; *Despre Gaide*, Temisoara, 2010; *Slizane*, Sofia, 2012; *Szczeliny czasy*, Warszawa, 2012; *Winterbericht*, Leipzig, 2013; *Le roi des oies*, Paris, 2014; *Informe invernal*, Ciudad de México, 2014). He has received many awards. Jovan Zivlak lives and works in Novi Sad.

Јан Красни је рођен у Београду 1984. године. Завршио је студије немачког језика и књижевности на универзитетима у Београду и Ростоку и студије медија на Универзитету у Констанцу. До сада је превео заједно са Златком Красним и самостално многе ауторе од Михаел Шпајера, Кито Лоренца, Марсела Бајера до Петера Хандкеа итд. Поред тога, превео је необјављену књигу Георга фон Хубента *35 година под социјализмом*.

Заједно са Златком Красним припремио је српско издање аустријског књижевног часописа *Подијум* (2009).

Од октобра 2009. године Красни је предавач на Филолошком факултету у Београду, а докторирао на истом факултету у Београду 2015. године.

*

Jan Krasni was born in Belgrade in 1984. After completing education at the "Stanković" school he studied German Language and Literature at the Universities of Belgrade and Rostock and Media Studies at the University of Konstanz. So far he has translated, jointly with Zlatko Krasni and independently many authors from Michael Speir, Kito Lorenz, Marcel Bayer to Peter Handke, etc. In addition he has translated the so far unpublished book by Georg von Hübner *35 Years a sub-tenant of socialism*.

Together with Zlatko Krasni he prepared the Serbian edition of the Austrian literary magazine *Podium* and translated contributions (September 2009).

Since October 2009. Krasni has been a lecturer in the Languages Faculty in Belgrade, and he got his PhD 2015. at the same Faculty in Belgrade.

Валентина Клинка Зечевић рођена је 1975. године. Филолошки факултет Универзитета у Београду, катедру за германистику, одсек за скандинавске језике, групу за дански језик уписала је 1993. године код професора Љубише Рајића и лектора за дански језик Вере Хагеманн, а дипломирала 1997. године. Имала је два студијска путовања у Данску, 1995. године као гост студент Универзитета у Копенхагену, и 1998. године као студент у Валлекилде Хоејсколе.

Научни и стручни преводилац постаје 1997. године, а самим тим и члан Удружења за научне и стручне преводиоце у Београду, а 2000. године постаје судски преводилац за дански језик при Окружном суду у Београду. Активно преводи са и на скандинавске језике, углавном дански. Удата је и има сина. Живи и ради у Београду.

*

Valentina Klinko Zečević born in 1975. In 1993 she enrolled Faculty of Philology, Belgrade University, department for German languages, culture and literature, section of Scandinavian languages, group for Danish language at professor Ljubiša Rajić and proofreader for Danish Vera Hagemann, and graduated in 1997. She had two study tour programmes in Denmark, in 1995 as a guest student at University of Copenhagen and in 1998 as a student at Vallekilde Højskole. She became scientific and technical translator in 1997, and thus the member of the Association of Scientific and Technical Translators of Serbia in Belgrade, and in 2000 she became a court interpreter for Danish at District court in Belgrade. She actively translates from and into Scandinavian languages, mainly Danish. She is married and has a son. She lives and works in Belgrade.

Дејан Купрешанин је рођен 1979. године у Сенти. Живи и ради у Новом Саду. Студирао је на Филолошком факултету у Београду, на Групи за скандинавске језике и књижевности. Књижевним преводњем са шведског и енглеског бави се од 2006. године. У сарадњи с Николом Перишићем превео је два романа Августа Стриндберга – *Сам* (2006, Тиса) и *Легенде* (2010, Тиса). Од шведских аутора превео је и *Византијску књижевност* Ј. У. Русенквиста (2014, Карпос) и збирку три дела посвећених Августу Стриндбергу *Стриндберг. Један живот* П. У. Енквиста (2015, Карпос). Тренутно ради на преводу шестог

романа у серијалу епске фантастике *Малашка књига палих* Стивена Ериксона у издању Лагуне.

*

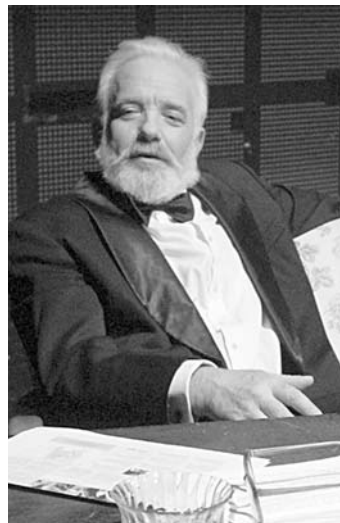
Dejan Kupresanin was born in 1979 in Senta. He lives and works in Novi Sad. He studied at Faculty of Philology in Belgrade, Department for Scandinavian languages and literatures. He has been translating literary texts from Swedish and English since 2006. Along with Nikola Perišić he translated two novels by August Strindberg – *Alone* (2006, Tisa) and *Legends* (2010, Tisa). He also translated *Byzantine literature* by J. U. Rusenkqvist (2014, Karpos) and collection of three parts dedicated to August Strindberg *Strindberg. One life* by P. U. Enqvist (2015, Karpos). At the moment, he is translating the sixth novel from the series of epic fantasy *Malazan Book of The Fallen* by Steven Erikson published by Laguna.

Миодраг Петровић, рођен 12. августа 1954. у Лоћики (Јагодина).

Завршио је глуму на Академији уметности у Новом Саду 1978. у класи Миленка Маричића.

У Српском народном позоришту запослен од септембра 1978. до априла 1980. и од марта 1981. до данас.

Од септембра 2002. био је управник СНП-а и ову функцију је обављао до септембра 2003. Обавља функцију вршиоца

дужности директора Дrame СНП-а од новембра 2016.

Имао је дестине улога у делима класичног репертоара Српског народног позоришта као и у савременој драми. Играо је на филму и на телевизији.

Аутор је више песничких књига.

*

Miodrag Petrović, born 12 August 1954 in Ločika (Jagodina).

He finished Acting at the Academy of Arts in Novi Sad in 1978, class of Milenko Maričić. He was employed at Serbian National Theatre from September 1978 till April 1980 and since 1981.

He was the director of SNT from September 2002 to September 2003. Since November 2016 he has been on function of acting director of Drama at SNT.

He had dozens of roles in the classical repertoire of SNT as well as in contemporary plays. He appeared in films and television. He is the author of several books of poetry.

Никола Перишић, рођен 1979. године у Београду, где је и студирао скандинавске језике и књижевности на Филолошком факултету. Од 2004. године се бави писменим и усменим преводњем на пољу друштвених наука, економије, грађевинарства, хемије и бројних других области. Почев од 2006. године улази у свет књижевног преводњем, чиме се данас највише и

најрадије бави, у статусу самосталног уметника. До данас је самостално превео двадесетак романа, уз још неколико књига у сарадњи са другим преводиоцима. Живи у Београду и преводи са шведског и енглеског језика.

*

Nikola Perišić, born in 1979 in Belgrade, where he studied Scandinavian languages and literatures at Faculty of Philology. Since 2004 he has been translating and interpreting from the field of humanities, economics, building, chemistry and many other fields. In 2006 he entered the world of literary translation which is still his main interest as a freelance artist. So far, he has translated about 20 novels, along with several books as a co-translator. He lives in Belgrade and translates from Swedish and English.

Милена Подолшак рођена је 1986. у Београду. Дипломирала на Групи за скандинавске језике и књижевности на Филолошком факултету у Београду, где тренутно пише докторат о употреби језика у шведској политици. Радила је као сарадник у настави на истом факултету, била гостујући истраживач на Универзитету у Стокхолму и сарађивала са Универзитетом у Трондхајму за развој и примену модерне технологије у настави страних језика. Бави се књижевним и стручним превођењем са

шведског језика, а међу најбитнијим преводима налазе се романи Саре Стридсберг, *Дарлинг ривер* и *Бекомберја – Ода мојој породици*.

*

Milena Podolšak was born in 1986 in Belgrade. Graduated at the Group for Scandinavian languages and literatures at Faculty of Philology in Belgrade, where she is occupied with working on her PhD on the use of language in Swedish politics. She worked as a lecturer at the same faculty, guest researcher at the University of Stockholm and cooperated with the University of Trondheim for development and application of modern technology in teaching foreign languages. She deals with literary and technical translations from Swedish

language, and among her most important translations are the novels by Sara Stridsberg, *Darling river* and *Beckomberga – Ode To My Family*.

Виктор Радун Теон рођен је 1965. године у Скопљу, Македонија.

Запослен је као професор економије и менаџмента на Универзитету Метрополитан у Београду. Живи у Новом Саду.

Учествовао у пројектима и бројним домаћим и међународним конференцијама и написао већи број научних радова из области менаџмента, маркетинга, глобалне економије.

Пише есеје из области књижевности, филозофије, геополитике и др. Превео са енглеског језика 25 књига из области књижевности, економије, менаџмента и филозофије. Учествовао на многим домаћим и међународним песничким манифестацијама.

Објавио следеће књиге: *Jaje једнорога* (збирка поезије), 2008; *Конкуренција на нишану* (монографија из области маркетинга), 2008; *Светло у човеку* (мистично-филозофска књига), 2010; *Вавилонски водопади* (збирка поезије), 2012; *Чудо Феникса* (збирка поезије), 2013; *Крв и ружа* (збирка поезије), 2016. Члан је Друштва књижевника Војводине.

*

Viktor Radun Teon born in 1965 in Skopje, Macedonia. He works as a professor of economics and management at Metropolitan University in Belgrade. He took part in projects and numerous domestic and international conferences and wrote many scientific and technical works from the field of management, marketing, global economy. He has published essays on literature, philosophy, geopolitics etc. He translated from English language 25 books in the field of literature, economy, management and philosophy. He participated in many poetic manifestations here and abroad.

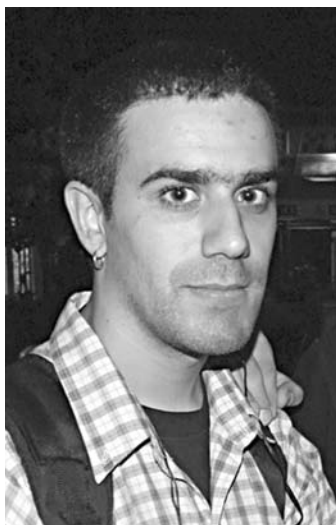
He published the following books: *Jaje jednoroga* (book of poetry), 2008; *Konkurencija na nišanu* (monography from the field of marketing), 2008; *Svetlo u čoveku*

(mystical and philosophical book), 2010; *Vavilonski vodopadi* (book of poetry), 2012; *Čudo Feniksa* (book of poetry), 2013; *Krv i ruža* (book of poetry), 2016. He is the member of Association of Writers of Vojvodina.

Марија Радованов, рођена у Сремској Митровици, новосадски ђак и београдски студент. По струци професор италијанског језика и књижевности. Живи у Новом Саду где се бави педагошким радом (италијански и латински) и превођењем. Сертификовани је преводилац за конференцијско превођење (консекутивно и симултано), судски преводилац за италијански језик. Објавила девет преведених књига из области филозофије и белетристике.

*

Marija Radovanov was born in Sremska Mitrovica and educated in Novi Sad and Belgrade. She is a professor of Italian language and literature. She lives in Novi Sad where she is involved in pedagogical work (Italian and Latin) and translating. She is a certified interpreter for conference interpretation (consecutive and simultaneous), court interpreter for Italian language. She has published

shed nine translated books from the field of philosophy and fiction.

Живановић, Бранислав, рођен је 1984. године у Новом Саду. Завршио је основне и мастер студије на Одсеку за компаративну књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Пише поезију, есеј и књижевну критику. Активан као реп артист. Заступа идеју да се поезија говори у реп маниру – *репоезија*: вербална перкусија са или без инструменталне пратње, што промовише кроз своја музичка издања и поетске и музичке наступе.

Учествовао је на слем такмичењима у оквиру Међународног новосадског књижевног фестивала на коме је био главни уредник.

Објавио је књигу песама *Погледало* (2010), за коју је добио Бранкову награду, *Црно светло* (2012) и *Сидро*, 2017. године.

Један је од уредника портала за књижевност, филозофију и друштвену теорију, *Ризом*. Члан је Друштва књижевника Војводине.

Живи у Новом Саду.

*

Živanović, Branislav was born 1984 in Novi Sad. He graduated from the Department of Comparative Literature, Faculty of Philosophy in Novi Sad. He writes poetry, essays and literary criticism. He is an active rap artist. He promotes the idea of delivering poetry in a rap manner – *rapoetry*: verbal percussion with or without music, and he promotes this on his music albums and poetry readings.

He has participated in slam poetry competitions which are a part of International Novi Sad Literature Festival. He is today chief editor of this slam competition.

He published collections of poetry *Pogledalo* (2010), for which he won Branko's Award, and *Crno svetlo* (2012).

Превод текстова у Каталог / Translation of texts in the Catalog

Ivana Velja, Milica Stanković, Milena Aleksić, Jan Krasni, Duška Radivojević, Gyoze Bordas, Nikola Perišić, Dragan Babić, Dejan Kuprešanin, Valentina Klinko Zečević, Milena Podolšak, Marija Radovanov, Milica Andrić, Zoran Đerić

Чланови жирија за Међународну награду Нови Сад / Jury for International Award of Novi Sada

Jovan Zivlak, Vladimir Gvozden, Peter Ulf Halberg

Чланови жирија за Бранкову награду / Jury for Branko's Award

Branislav Živanović, Stevan Bradić, Marija Šimoković

Board of programme

Jovan Zivlak, Director of the Festival

Vladimir Gvozden, Zoran Đerić, Đeže Bordaš, Ileana Ursu, Mihal Đuga, Alpar Lošonc, David Kecman Dako, Branislav Živanović, Radomir Miljojković

Društvo književnika Vojvodine, 21000 Novi Sad, Braće Ribnikar 5
Association of Writers of Vojvodina, Braće Ribnikar 5, 21 000 Novi Sad
Tel. +381 21 6542-432, 6542-431
Bank account: 340 – 2030 – 48
www.dkv.org.rs; e-mail: zlatnagreda@neobee.net
www.facebook.com/InternationalNoviSadLiteratureFestival

ПРОГРАМ

**ДВАНАЕСТИ МЕЂУНАРОДНИ НОВОСАДСКИ
КЊИЖЕВНИ ФЕСТИВАЛ**

28–31. август 2017, Нови Сад

Друштво књижевника Војводине

28. август, понедељак

11,00

Брод "Театар" на Дунаву код моста Дуга.

Прес конференција

Јован Зивлак, Владимир Гвозден (Србија),
Аурора Луке (Шпанија), Ив Жак Буен (Француска),
Ханс Тил (Немачка), Пер Хансен (Шведска)

18,00

Клуб "Абсолют" у Змај Јовиној – Разговор
Ханс Тил (Немачка), Ив Жак Буен (Француска),
Аурора Луке (Шпанија)

19,30

Читање поезије са балкона клуба "Абсолют"
Аурора Луке (Шпанија), Ив Жак Буен
(Француска), Мауро Понци (Италија), Ахматов
Алексеј Дмитриевич (Русија), Роман Круглов
(Русија), Радомир Миљоковић (Србија),
Марија Шимоковић (Србија), Јерген Линд
(Шведска)

21,00

Трг младенаца

Свечано отварање – Игор Мировић, председник
владе АП Војводине

Аурора Луке (Шпанија), Мауро Понци (Италија),
Ив Жак Буен (Француска), Јерген Линд (Шведска),
Радомир Миљоковић (Србија), Пер Хансон
(Шведска), Ханс Тил (Немачка)

29. август, уторак

10,00

Градска библиотека Нови Сад

Уручење 57. Бранкове награде Стевану

Таталовићу

Гост програма добитник међународне награде
Нови Сад Јохан Јенсен

12,00

Полазак аутобуса у посету манастирима
на Фрушкој гори – Београдски кеј

18,30

Градска библиотека Нови Сад

О шведској поезији говори Ан Лингебрандт,
Шведска; песник, критичар, приређивач.

Поезију на српском говори Миодраг Петровић,
гумац Српског народног позоришта.

Учествују Јерген Линд, Пер Хансон, Ида Берјел,
Јохан Јенсен.

Симултано превођење обезбеђено.

Програм савремене шведске поезије је
реализован уз помоћ Шведског савета за
уметност

21,00

Читање поезије на Тргу младенаца

Грета Стотард (Енглеска), Петер Лаугесен
(Данска), Роман Круглов / Русија, Геци Јанош
(Мађарска); добитник Бранкове награде
Стеван Таталовић, Марија Шимоковић (Србија),
Ида Берјел (Шведска)

30. август, среда

10,00–12,30 и 14,30–17,00

Градска библиотека Нови Сад

Симпозијум на тему "Књижевност и норма,
књижевност и закон".

Учествују:

Алпар Лошонц, Драган Проле, Владимир
Гвозден, Зоран Ћерић, Корнелија Фараго,
Бојан Јовановић, Срђан Дамњановић,
Дамир Смиљанић

18,00

Клуб "Абсолют" – Разговор

Грета Стодарт (Енглеска), Петер Лаугесен
(Данска), Јерген Линд (Шведска)

19,30

Читање поезије са балкона клуба "Абсолют"

Грета Стодарт (Енглеска), Геци Јанош
(Мађарска), Адријан Боднару (Румунија),
Пјотр Миднер-Њецковски (Пољска), Ференц
Маурич (Србија), Стефани Мекензи (Канада),
Мирослав Бјелик (Словачка)

21,00

Читање поезије на Тргу младенаца

Пјотр Миднер-Њецковски (Пољска),
Ахматов Алексеј Дмитриевич (Русија), Стефани
Мекензи (Канада), Адријан Боднару (Румунија),
Ференц Маурич (Србија), Мирослав Бјелик
(Словачка)

Уручење Међународне књижевне награде
"Нови Сад" Јохану Јенсену

У случају кише програми ће се одржавати
у Ресторану Марина

PROGRAMME

THE TWELFTH INTERNATIONAL NOVI SAD
LITERATURE FESTIVAL

28th–31st August 2017, Novi Sad

Association of Writers of Vojvodina

Monday, 28th August

11,00 am

The Ship Theatar Belgrade quay

Press conference

Jovan Zivlak, Vladimir Gvozden (Serbia),

Aurora Luque (Spain), Yves-Jacques Bouin (France),

Hans Thill (Germany), Pär Hansson (Sweden)

6,00 pm

Club Absolut in Zmaj Jovina Street

Hans Thill (Germany), Yves-Jacques Bouin (France),

Aurora Luque (Spain)

7,30 pm

Balcony Absolute in Zmaj Jovina Street

Aurora Luque (Spain), Yves-Jacques Bouin (France),

Mauro Ponzi (Italy), Ahmatov Aleksej Dmitrievič

(Russia), Marija Šimoković (Serbia), Roman Kruglov

(Russia), Radomir Miljojković (Serbia), Jörgen Lind

(Sweden),

9,00 pm

Trg mladenaca/Square newlyweds

Opening – Igor Mirović, president of the

Government of AP Voivodina

Aurora Luque (Spain), Mauro Ponzi (Italy),

Yves-Jacques Bouin (France), Jörgen Lind (Sweden),

Radomir Miljojkovic (Serbia), Pär Hansson (Sweden),

Hans Thill (Germany)

Tuesday, 29th August

10,00 am

City Library of Novi Sad, Dunavska 1

Awarding the best young poet in Serbia Stevan

Tatlović – Brankova nagrada (Branko's Award),

57th time. Brankova nagrada is the most important

poetry prize in Serbia for young poets.

Guest of the Program: winner of Literary award

Novi Sad Johan Jönson

12,00 am

Bus departure to Fruška Gora, a visit to

monasteries – Belgrade quay

6,30 pm

City Library of Novi Sad, Dunavska 1

Contemporary Swedish poetry in focus. Speech on

contemporary Swedish poetry by Ann Lingebrandt,

literary critic, poet and editor. Participate Jörgen

Lind, Pär Hansson, Ida Börjel and Johan Jönson

Poetry in Serbian is read by Miodrag Petrovic, actor

from the The Serbian National Theatre.

Simultaneous translation is provided.

The Program Contemporary Swedish poetry is

realized in suport Swedish Arts Council

9,00 pm

Trg mladenaca/Square newlyweds.

Greta Stoddart (Great Britain), Peter Laugesen

(Denmark), Roman Kruglov (Rusia), Gécz János

(Hungry), Marija Šimoković (Serbien),

Winner of the Branko's Award Stevan Tatalović

(Serbia), Ida Börjel (Sweden)

Wednesday, 30th August

City Library of Novi Sad, Dunavska 1

10,00 am – 1,00 pm and 3,00 pm – 6,00 pm

Symposium

Poetry and Norm, Poetry and low

Alpar Lošonc, Dragan Prole, Vladimir Gvozden,

Zoran Đerić, Kornelija Farago, Bojan Jovanović,

Srđan Damjanović, Damir Smiljanić

6,00 pm

Club Absolut in Zmaj Jovina Street

Greta Stoddart (Great Britain), Peter Laugesen

(Denmark), Jörgen Lind (Sweden)

7,30 pm

Balcony Absolute in Zmaj Jovina Street

Greta Stoddart (Great Britain), Gécz János

(Hungry), Adrian Bodnaru (Romania),

Piotr Müldner-Nieckowski (Poland), Peter

Laugesen (Denmark), Ferenc Mauriç (Srbija),

Stephanie McKenzie (Canada), Miroslav Bielik

(Slovakia)

9,00 pm

Trg Mladenaca Square newlyweds

Piotr Müldner-Nieckowski (Poland),

Ahmatov Aleksej Dmitrievič (Russia),

Adrian Bodnaru (Romania), Ferenc Mauriç (Srbija),

Stephanie McKenzie (Canada), Miroslav Bielik

(Slovakia)

10,00 pm

International Literary Award of Novi Sad

– Johan Jönson

In the case of rain, the programs on Trg mladenaca

Square newlyweds will be held in restaurant

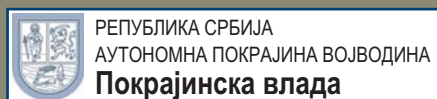
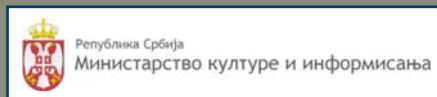
"Marina" (4 Trg mladenaca Square).

Design Kinshasa • **Print** MBM plas, Novi Sad • **Board of programme:** Jovan Zivlak, Director of the Festival, Vladimir Gvozden, Zoran Đerić, Đeze Bordaš, Ileana Ursu, Mihal Đuga, Alpar Lošonc, David Kecman Dako, Branislav Živanović, Radomir Miljojković • **Društvo književnika Vojvodine**, 21000 Novi Sad, Braće Ribnikar 5, Srbija • **Association of Writers of Voivodina**, 21000 Novi Sad, 5 Braće Ribnikar St, Serbia • Tel. +381 21 6542-432, 6542-431 • Bank account: 340 – 2030 – 48
• www.dkv.org.rs • www.facebook.com/InternationalNoviSadLiteratureFestival
– Međunarodni novosadski književni festival • e-mail: zlatnagreda@neobee.net

Каталог је сепарат часописа ЗЛАТНА ГРЕДА број 190/191

Покрајински секретаријат за културу и јавно информисање
Булевар Михајла Пупина бр. 16, 21000 Нови Сад

The Swedish Arts Council

УПРАВА ЗА КУЛТУРУ
ГРАДА НОВОГ САДА

Hotel Vojvodina
Trg slobode 2, 21000 Novi Sad, Srbija